

FLOSAR

GLASILO OB PRAZNIKU OBČINE PODVELKA 2022

23. OBČINSKI PRAZNIK OBČINE PODVELKA

Beseda urednika

Flosarja letos pot vodi v lenštat v Breznu, kjer bomo praznovali osrednje prireditve ob občinskem prazniku. Po »sušnih« dveh letih se ponovno obeta prava veselica, na katero se domačini že veselo pripravljajo. Tako kot je bilo v preteklosti po Flosarskih rajžah v Breznu zelo veselo, verjamemo, da bo tudi letos ob praznovanju občinskega praznika.

V imenu uredniškega odbora vam, spoštovanim bralkam in bralcem, želim, da uživate ob prebiranju vrstic, s katerimi naši avtorji vsa leta skrbno beležijo dogajanje v naših krajih. Avtorjem pa izrekam posebno zahvalo za njihovo neprecenljivo delo. Urejanje njihovih prispevkov je zame posebna čast in hkrati izjemno doživetje.

*Aleksander Golob,
odgovorni urednik*

OBČINA PODVELKA

Podvelka 13 - 2363 Podvelka
telefon: 02 876 95 10
faks: 02 876 62 16
obcina@podvelka.si
<http://www.podvelka.si/>

Koroška

FLOSAR,

glasilo ob prazniku Občine Podvelka

- Izdajatelj:** Občina Podvelka, Podvelka 13, 2363 Podvelka
- Odgovorni urednik:** Aleksander Golob
- Uredniški odbor:** Anton Kovše, Drago Selič, Ivanka Vomer, Maja Valente, Miran Pušnik, Sebastjan Lipuš in Aleksander Golob
- Jezikovni pregled:** Maja Valente, prof.
- Fotografije:** arhivi posameznikov in društev
- Grafična podoba in tisk:** Tiskarstvo in knjigoveštvo Grešovnik
- Naslovnica:** OŠ Brezno-Podvelka; avtor fotografije: Matjaž Poglajen
- Naklada:** 1.100 izvodov
- Elektronski naslov:** flosar.podvelka@gmail.com

Spoštovane občanke in občani!

Praznujemo 23. praznik naše občine. Letos nam svojih obrazov ni treba več skrivati pod masko in spet se bomo lahko srečali na prireditvah, ki smo jih v času epidemije tako močno pogrešali.

Čeprav smo morali opustiti nekatere načrtovane dogodke in je bil s tem družabni utrip močno okrnjen, pa smo bili zelo aktivni pri izvajanju začrtanih projektov. Naj izpostavim samo nekaj finančno najbolj obsežnih.

Predstavitev investicij za leto 2022:

- Rekonstrukcija JP 819181 Potočnikov jarek–Šranger korito, odsek Lipnik–Šranger korito.
- Rekonstrukcija JP št. 819162 Potočnikov jarek–Kapla, odsek Črešnik–Pohnik.
- Sanacija brežin ob LC Kapla–Ožbalt.
- Travnato igrišče Kapla.
- Nadstrešek pri vrtcu Kapla.
- Rekonstrukcija ceste JP 819691 v Ožbaltu.
- Ureditev ceste pri trgovini Ožbalt.
- Komunalna čistilna naprava Ožbalt.
- Kanalizacija Ožbalt.
- Oskrba s pitno vodo v porečju Drave – 3. sklop v Brezno, Podvelki in Ožbaltu.
- Vodovod Ožbalt zahod.
- Rekonstrukcija JP Štefanov travnik–Hlebovo, odsek odcep Prah–Braber.

- Obnova JP Štefanov travnik–Hlebovo, odsek most–Širec.
- Rekonstrukcija vodovoda Lehen (od zajetij do potrošnikov).
- Ureditev igral v Lehnu.
- Ureditev pločnika pri stavbi Podvelka 21.
- Rekonstrukcija LC št. 319841 Čas–Hudej, odsek Čas–Planinšič.
- Ureditev parkirišča pri stari šoli Podvelka.
- Medgeneracijski center Podvelka.
- Rekonstrukcija GC št. 121154 Potočnik–Potočnikova kajža.
- Rekonstrukcija LC št. 347082 Brezno–Remšnik, odsek Rižnik–Kunčnik.
- Rekonstrukcija ceste Morkož.
- Vodovod Ožl.
- Igrišče Brezno.
- Obnova dvorane gasilski dom Brezno.

Skupna vrednost investicij je 4,100.000 €.

Ob vsem naštetem je bilo kar nekaj projektov, ki so bili v finančnem pomenu manjši, a za občino in občane nič manj pomembni. Ponosen sem, da nam vsa leta uspeva in se lahko iz leta v leto veselimo novih pridobitev. Vsako leto prinaša nove izzive, a z leti rastejo tudi naše izkušnje. Kot dobri gospodarji se zavedamo, da ni pomembna samo višina sredstev v proračunu, ampak, kako znamo z njimi ravnati. Stara modrost pravi, da če spoštuješ denar, si dober gospodar, pravi pa tudi, da ni vse v denarju.

Zadnji dve leti sta to še kako potrdili. In čeprav želim, da bi lahko čim prej pozabili na vse koronske omejitve, si želim tudi, da ne bi pozabili, kako se znamo povezati in sodelovati.

Naj to ostane v nas, saj nas dela boljše. Zato bom iskreno vesel vaših nasmejanih obrazov, ko se bomo družili na dogodkih, ki jih ob praznovanju letošnjega občinskega praznika pripravlja Vaška skupnost Brezno, pa tudi ob naključnih srečanjih.

Čestitam vsem dobitnikom letošnjih priznanj in se jim zahvaljujem za njihovo predano delo.

Vsem vam, drage občanke in občani, pa čestitam ob občinskem prazniku in želim prijetno praznovanje.

*Vaš župan,
Anton Kovše, ing.*

Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2022

Zlati grb Občine Podvelka prejme Drago Selič

Drago Selič, krajan VS Brezno, občan občine Podvelka, preprost človek, kot bi nekdo dejal, živi normalno življenje, ki se ne pojavlja pogosto v javnosti, ker je pač samo tajnik VS Brezno, občinski svetnik in predsednik športnega društva Splavar Brezno-Podvelka.

Vendar je Drago človek, ki te funkcije tudi uspešno in predano opravlja. Kdor malo bolj pozorno spremlja dogajanja v naši občini, bo prej ali slej opazil njegovo delo.

Vsem športnim društvom v občini Podvelka je znal prisluhniti za rekreacijo v novi večnamenski dvorani in se je boril, da se je kljub »korona« času telovadnica odprla.

Korona nas je tudi oddaljila od obdarovanja najmlajših v občini. Tudi na tem področju je Drago s somišljeniki iskal rešitve in jih tudi našel in tako so vse vaške skupnosti zadnji dve leti lahko obdarovale otroke.

Drago je tudi pobudnik pri projektu Prostofer, ki bo kmalu zaživel tudi v naši občini.

Zlati grb Občine Podvelka prejme Drago Selič za pomemben prispevek k razvoju kraja in požrtvovalno delo v VS Brezno.

Srebrni grb Občine Podvelka prejme Majda Pipuš

Gospa **Majda Pipuš** je v svoji karieri kot vodja Podružnične šole Kapla, dolgoletna članica kulturnega društva, predsednica vaške skupnosti in občinska svetnica igrala izjemno pomembno vlogo pri razvoju šolstva, kulture in medsebojnega povezovanja na Kapli.

Majda Pipuš je svoje poslanstvo učiteljice razrednega pouka pričela opravljati aprila 1982 na Kapli, od leta 1995 je vodja Podružnične šole Kapla na Kozjaku. Vidno vlogo je imela pri organizaciji selitve stare šole na Kapli, podiranju stare šole in organizaciji pouka v gasilskem domu, župnišču in zadružnem domu za čas gradnje nove podružnice.

Vsa leta je pomagala pri organizaciji raznih prireditev, taborov, srečanj, delovnih akcij, projektov ... Sodelovala je tudi pri pripravi raznih strokovnih literatur in člankov o življenju v naših krajih. Podružnična šola Kapla je tako postala center družbenega in kulturnega dogajanja v kraju. Aktivna je bila na področju kulture in več kot 20 let sodelovala v gledaliških igrah Kulturnega društva Kapla. Leta 2004 je na tem področju prejela Linhartovo bronasto značko in leta 2014 Linhartovo zlato značko.

Prebivalci Kaple so ji zaupanje izkazali z izvolitvijo v občinski svet občine Podvelka, bila je tudi predsednica Vaške skupnosti. Čeprav kdaj zagodrnja, se nikoli ne ustraši novih izzivov in jih vedno uspešno realizira. S preudarnimi odločitvami, s skrbjo za red in disciplino ohranja vsa ta leta podružnično šolo v dobri kondiciji.

Srebrni grb Občine Podvelka prejme Majda Pipuš za pomemben prispevek k razvoju kraja in ohranitev šole na Kapli.

Srebrni grb Občine Podvelka prejme Leon Arl

Leon Arl je občan občine Podvelka, ki se trudi na različne načine in v različnih funkcijah doprinesiti k napredku občine. Njegovo delovanje je najbolj vidno v PGD Brezno-Podvelka, katerega član je že 34 let.

Začel je kot mladinec, z izobraževanjem in izpopolnjevanjem pa napredoval do čina Gasilski častnik 2. stopnje. Prejel je tudi vrsto odlikovanj, tudi čez mejo v sosednji Avstriji. V vseh teh letih je imel tudi funkcije v društvu. Najprej kot podpoveljnik, nato pa vrsto let kot poveljnik PGD. Zadnji mandat opravlja funkcijo predsednika društva. Gasilec je s srcem in dušo. Je tudi Prvi posredovalec pri nujni medicinski pomoči in že večkrat je posredoval pri prvi pomoči in uporabi defibrilatorja. Kot mentor prenaša vso svoje znanje na mladi rod gasilcev.

Vidne sledi v kraju je pustil tudi kot član VS Brezno in svetnik Občine Podvelka. Najbolj ponosen je, da je bil zaslužen za izgradnjo optike in kablskega sistema v občini Podvelka. Njegova prioriteta je bila vedno povezovanje društev in ljudi ter izvedba različnih akcij za pomoč sokrajanom.

Srebrni grb Občine Podvelka prejme Leon Arl za pomemben prispevek k razvoju kraja in požrtvovalno delo na področju gasilstva.

Bronasti grb Občine Podvelka prejme Turistično olepševalno društvo Brezno-Podvelka

Društvo je bilo ustanovljeno leta 1965. Vanj je vključenih 21 članov. Društvo skrbi za cvetočo okolico v Breznu in v Podvelki. Vsako pomlad poskrbijo za cvetlične grede in korita ter jih urejajo vso leto. Člani se zavedajo, kako pomembno je ohranjanje starih običajev, zato sodelujejo na vseh tovrstnih prireditvah v občini, postavljajo stojnice z gradivom, ki predstavlja zanimivosti in dogajanja v občini Podvelka.

Društvo pomaga pri krasitvi majskega drevesa, rezu trte, trgatvi, pletenju adventnega venca. Vedno sodeluje tudi v čistilni akciji.

Če je potrebno, se izkažejo tudi s peko peciva. Predvsem v peki potic, flancatov, zavitka in ostalega drobnega peciva, ki so ga pekle že naše prababice.

Bronasti grb Občine Podvelka prejme Turistično olepševalno društvo Brezno-Podvelka za pomemben prispevek k urejenosti, prepoznavnosti in razvoju Občine Podvelka.

Bronasti grb Občine Podvelka prejme Viljem Šauperl

Gospoda Viljema Šauperla večina pozna kot Vilija. Kot prebivalec »Gotjenka«, kot pravijo domačini delu Podvelke, se aktivno vključuje in pomaga pri raznih dogodkih v Podvelki. Kot član raznih društev ali njihov pristaš vedno rad priskoči na pomoč. Tudi članom VS Podvelka je vedno na voljo, kadar ga potrebujejo.

Nepogrešljiv je pri pripravi majskega drevesa, saj je pletenje venca njegovo delo. Tudi pri izdelavi adventnega venca, ki vsako leto ponosno krasi Podvelko, rad pomaga.

Čeprav je Vili preprost, majhen človek, so njegova dela velikega pomena za kraj.

Bronasti grb Občine Podvelka prejme Viljem Šauperl za požrtvovalno delo v VS Podvelka.

Bronasti grb Občine Podvelka prejme Stane Mori starejši

Mori Stane starejši se je že kot mlad fant pridružil gasilskemu društvu Brezno-Podvelka in je dejaven v PGD Brezno-Podvelka še danes. Opravlja delo orodjarja, prvega posredovalca in razna operativna dela. V teh letih je pridobil razne strokovne nazive z izobraževanj in številna priznanja.

Stane je tudi že 45 let član ribiške družine Radlje ob Dravi in njegova prisotnost se večkrat na leto pozna kot pomoč pri delu ribiške družine.

Njegova mlajša dejavnost je postala tudi skrb za divje živali, zato je že 10 let član lovske družine, kjer skrbi za razvoj divjadi in pomaga ustvarjati naravno sobivanje divjih živali in ljudi v naravnem okolju.

Dejaven je tudi v organizaciji zveze vojaških starešin.

Neutruden je tudi pri delu v zvezi združenj borcev za vrednote NOB Slovenije. V organizaciji povezuje borce in druge udeležence NOB ter posameznike, ki imajo do NOB in njenih vrednot pozitiven odnos. Redno se udeležuje delovnih akcij pri čiščenju in urejanju pomnikov NOB v naši občini.

Svoje aktivnosti je usmeril tudi v delovanje vaške skupnosti in je bil član vaškega sveta v mandatu 2010–2014. V mandatu 2018–2022 pa je bil podpredsednik vaškega sveta. V letih 2010–2022 je bil prisoten pri vseh akcijah vaškega sveta v tem obdobju.

Več let je tudi član Turistično olepševalnega društva Brezno-Podvelka. Od leta 2017 je tudi predsednik društva. S člani društva skrbi, da so cvetlična korita v Breznu in Podvelki redno lepo zasejana in vzdrževana s cvetjem. Ko pa so razne prireditve, pripravi s člani društva razstavo gradiv o naši občini in pomaga širiti glas o lepotah in zgodovini našega kraja. Prav tako poskrbijo za ohranjanje vrednot naše kulinarike, saj redno pripravijo domače sladice za navzoče na prireditvah.

Priljubljen je tudi med prebivalci naše občine, saj svoje delo pismonoše opravlja po vseh naših krajih.

S svojo dobro voljo poskrbi, da lahko občani zgodaj preberejo časopise, znano pa je tudi, da je v času epidemije marsikateremu starejšemu olajšal življenje in jim priskrbel nujne življenjske stvari oziroma jih povezal s svetom. Vsem je poznan kot zanesljiv in zaupanja vreden poštar Stane. Vedno se rad odzove tudi na ostale delovne akcije v kraju, naj si bo čistilna akcija ali pomoč pri raznih postavitvah in urejanju prireditvenih prostorov.

Vedno je na razpolago tudi njegov mali traktor s prikolico, če je potrebno kaj pripeljati in odpeljati.

Bronasti grb Občine Podvelka prejme Stane Mori starejši za pomemben prispevek k razvoju kraja in za humano delo v Občini Podvelka.

Zahvala župana:

Turistično opleševalno društvo Brezno-Podvelka
Društvo upokojencev Brezno-Podvelka
Zveza šoferjev in avtomehaničarjev Podvelka
Kulturno umetniško društvo Brezno-Podvelka
Vaška skupnost Brezno
Društvo Invalid Brezno-Podvelka
Društvo za šport in rekreacijo Splavar Brezno-Podvelka
Društvo podeželskih žena Brezno-Podvelka
Osnovna šola Brezno-Podvelka
Prostovoljno gasilsko društvo Brezno-Podvelka
Župnijska karitas Brezno

Priznanje za najlepše urejen poslovni objekt v letu 2022

Vaška skupnost Lehen: Lovska kočica Klančnik
Vaška skupnost Podvelka: Kulturni dom Podvelka
Vaška skupnost Brezno: Osnovna šola Brezno-Podvelka
Vaška skupnost Ožbalt: Osnovna šola Brezno-Podvelka, Vrtec Ožbalt
Vaška skupnost Kapla: Gasilski dom Kapla

Zlate petke OŠ Brezno-Podvelka**OŠ Brezno-Podvelka:**

Lara Trost
Žan Keršbaumer
Karin Planšak
Nela Jarc

PŠ Kapla:

Rok Kelenberger
Anej Kogal
Rene Štrablek

Glasniki

Vse to sem jaz,
skozi večnost
svetu kažem svoj obraz.

Vsaka pesem božji je navdih,
vsaka misel,
povzroči v meni novi stih.

Sem cvet,
ki na travniku cveti,
sem pot,
po kateri vsak dan stopaš ti.

Sem ptica,
ki po zraku leti,
sem ris,
ki v džungli renči.

Sem sneg,
ki nežno boža ti obraz,
ves svet,
vso vesolje,
vse to sem jaz.

Sem berač,
ki na ulici spi,
sem bogataš,
ki ima vile tri.

Sem potok,
ki v gozdu med brzicami kipi,
sem majhen otrok,
ki darila se razveseli.

Sem sonce,
ki vsako jutro te prebudi,
sem temen oblak in vihar,
ki v nevihti glasno buči.

Sem majhna čebela,
ki nabira med,
da z njim posladkala se bo spet.

Sem žarek upanja,
ki v srcu tli,
sem pomoč in vzpodbuda,
ko človek te zapusti.

Sem vse,
kar vidiš in kar ne,
sem veliko več,
kot le to dekle.

Včasih v te globine se zazrem,
globoko resnico v sebi uzrem,
in želje po miru, ljubezni in sreči preplavijo me,
to so radosti, ob katerih v srcu se luč prižge.

Toliko na svetu je temnih stvari,
toliko brezbriznih ljudi,
a svet le na teh par lučkah stoji.

Med nami številni glasniki so,
pogosto jim je hudo,
razumevanje in sočutje,
ki ga imajo,
po tem lahko jih drugi prepoznajo.

To so bitja luči,
zaradi njih ta svet stoji,
vsak glasnik nekoč se prebudi,
odvrže vse oklepe,
ki jih goji.

To nežna bitja so,
to so angeli z dvojno močjo,
blagor njim, ki jih ob sebi imajo,
a žal to prepozno spoznajo.

Pride dan,
ko glasnik odide,
še večkrat nazaj pride,
a spremeni se na obrazu njegov izraz,
v globokem zavedanju,
da končno našel je svoj pravi jaz.

Pina Planinšič

Želja

*Misli daleč stran mi hitijo,
le kam ta čas si želijo,
morda visoko v planine hite,
tja kamor planinec rad gre.*

*Se gore v soncu žare,
cvetlice med skalo cvete,
jastreb višini na plen preži,
tam pod grebenom planika cveti.*

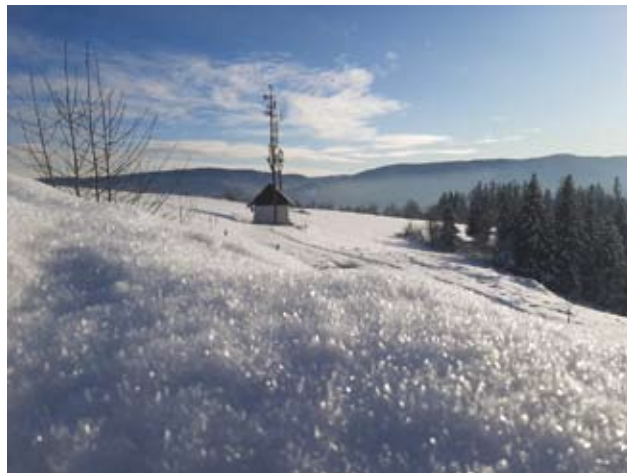
*Srce si želi, gor na planine,
kjer žalost v trenutku izgine,
kjer radost in sreča sta doma,
tja med vršace bi rada odšla.*

*A korak pretežak mi postaja,
mi cilj vse bolj daleč odhaja,
vendar misel še vedno na goro hiti,
tja gor kamor si srce želi.*

Nada Kašman

V Ožbaltu je vedno fajn

V preteklem letu bi se v Ožbaltu morala odvijati osrednja prireditev ob občinskem prazniku. Z zagonom in željo, da bi bilo v Ožbaltu fajn, smo začeli s pripravami na veselico, rezervirali ansambel in sestavili zabavne vaške igre. A smo na koncu zaradi znanih ukrepov bili primorani vse odpovedati. Kljub temu nam motivacije za nadaljnje delo ni zmanjkalo.

Krajani so si, zaradi omejenega druženja, čas krajšali s pohodi po naših gozdnih poteh, predvsem na naš »Triglav«, kot radi poimenujemo Grilov vrh. Odkrivali so nove poti na to čudovito razgledno točko in tako rekoč tekmovali, kdo bo posnel lepšo fotografijo Ožbalta. Poleg posodice z bomboni pa nas sedaj na poti pričaka tudi »poživitveni odmerek« za odrasle. Nekako smo vendarle uspeli izvesti nekaj tradicionalnih ožbaltskih dogodkov, čeprav v okrnjeni izvedbi. Tako radi se jih udeležimo, saj si

takrat vzamemo čas za sosede in sokrajane, čas, ki nam ga v današnjem tempu življenja prepogosto zmanjka.

Postavili smo majsko drevo, se za 1. maj odpravili na Grilov vrh, izpeljali smo čistilno akcijo, ob koncu leta pa s pomočjo dobrih mož obdarili otroke, ki so se obdarovanja v avtu že kar nekako navadili. V avgustu smo praznovali ob Ožbaltski nedelji. Le-te se v letošnjem letu najbolj veselimo, saj praznujemo 650 let prve omembe cerkve Sv. Ožbalta. Ob tej priložnosti vas vabimo na ta jubilej.

S sloganom V Ožbaltu je vedno fajn zremo v boljšo prihodnost in se veselimo snidenja pri nas.

*Tajda Garmut
podpredsednica VS Ožbalt*

V vašem svetu Podvelka se ne dajo

Spoštovane sokrajanke, spoštovani sokrajani!

Čas je, da se ponovno ozremo nazaj, naredimo pregled preteklega leta in si zadamo nove cilje za zadnje leto iztekajočega se mandata. V lanskem letu je bil covid še kako prisoten med nami, a želja po delu, želja po tradiciji in običajih je v nas gorela z veliko močjo. Nismo se dali, kljub temu da smo ob upoštevanju strogih ukrepov morali na večini dogodkih stati sami, na zadostni varnostni razdalji in z omejenim številom oseb.

Z velikim veseljem in ponosom smo v mesecu juliju pričakovali prihod Olimpijske bakle v našo občino. Še v večje zadovoljstvo nam je bilo dejstvo, da najmlajši nosilki bakle prihajata ravno iz naše vaške skupnosti.

Ker nam je v teh negotovih časih izjemno manjkalo druženje s sokrajani, smo ravno tako v mesecu juliju organizirali pohod na Glančnik, kjer smo v naravi na svežem zraku krepili medsebojne vezi in preprosto uživali v danem trenutku.

Poletje je seveda hitro minilo in bližali so se meseci polni otroške sreče, pričakovanja prihoda dobrih mož in prižig novoletnih luči. Že v mesecu novembru smo združili moči in spletli nov adventni venček, ki smo ga postavili v parku pod vrtcem. Venček je na prvo adventno nedeljo pozdravil sokrajane in naznanil prihod prazničnega duha. Seveda smo tudi v preteklem letu skupaj z vrtcem Podvelka v mesecu decembru izvedli okraševanje parka pod vrtcem, kjer smo prižgali tudi novoletne luči. Naše najmlajše smo razveselili tudi z darili, ki so jim jih prinesli dobri možje. Sreča in zadovoljstvo v otroških očeh je neprecenljiva, zato nam je bilo v izjemno čast biti del te čudovite zgodbe. Leto se je počasi izteklo in tudi mi smo se odpravili na »zimsko spanje«.

Zbudili smo se skupaj s prihodom zelene pomladi, kjer smo skupaj s sokrajani v mesecu aprilu očistili našo vaško skupnost. Veseli in hvaležni smo za vsak par rok, ki nam je pridno priskočil na pomoč. Prav tako pa smo postavili tudi mlaj, kjer so se ponovno izkazali naši »stalni sodelavci«, ki vsako leto poskrbijo, da nas čudovit, visok mlaj pozdravlja daleč naokrog. Po postavitvi mlaja pa smo pričeli z akumuliranjem energije, saj so pred nami ponovno vaške igre, kjer ciljamo na čim višje mesto.

Zagotovo pa bomo tudi do konca tega leta izvedli še kakšno druženje, saj smo se končno vrnili v malenkost bolj brezskrbne in sproščene čase.

Želimo vam vse dobro in predvsem obilo zdravja!

*Nina Rihter
vaški svet Podvelka*

V vaški skupnosti Lehen se trudijo in sodelujejo

Lanski zimski in zgodnje spomladanski meseci so bili zaradi covid-19 močno okrnjeni z druženji. Vsa društva in tudi Vaška skupnost smo se morali držati priporočil NIJZ, zato so bile vse prireditve, ki so bile načrtovane za čez zimo in pomlad, odpovedane.

Nekoliko so se razmere umirile v poletnih mesecih, vendar le za kratek čas.

Tako smo 21. julija 2021 sodelovali pri projektu Slovenska bakla, katere cilj je bil približati olimpijski duh in olimpijske vrednote slehernemu državljanu Republike Slovenije in seveda občanom naše občine Podvelka. Olimpijska bakla je potovala po vseh 212 slovenskih občinah. Bakla je obiskala tudi občino Podvelka. Predstavilo se je več kot 30 tekačev, ki so si na kratkih razdaljah podajali baklo in z njo pritekli do telovadnice v Breznu. Kot že rečeno, smo se projektu pridružili tudi predstavniki VS Lehen. Nepozaben trenutek je držati v roki Slovensko baklo – simbol povezovanja, prebujanja jeklene volje, širjenja olimpijskih vrednot in vzpodbujanja in zavedanja zdravega življenjskega sloga.

V mesecu juliju se je v naši VS pričel velik projekt. Začelo se je namreč polaganje cevi za priključitev na novo vodovodno omrežje za vse stanovalce na območju od PŠ Lehen do stanovanjske hiše Tacer. S tem smo se prebivalci, ki živimo v tem delu VS Lehen, lahko priklopili na javni vodovod in s tem

dobili vodo, ki nam je v sušnih obdobjih vedno primanjkovala.

Prebivalci Rdečega Brega so se razveselili dodatnega dobrega kilometra asfaltne ceste na odseku vodohran – odcep Prah. Nadaljevanje asfaltiranja se bo izvajalo v letošnjem letu.

Postavljena je bila ulična razsvetljava na relaciji od PŠ Lehen proti Hrastnikovemu vrhu.

Prvi teden v mesecu decembru so naše najmlajše obiskali trije »dobri možje«. Pripeljali so se pred Podružnično šolo Lehen in obdarili naše najmlajše vaščane.

V mesecu decembru smo za bližajoče božično-novoletne praznike okrasili središče Vaške skupnosti Lehen.

23. aprila 2022 smo izvedli čistilno akcijo. Planirana je bila v začetku meseca aprila, vendar nam je zima in mrzlo vreme preprečilo prvotni plan. Čistilno akcijo smo vseeno izpeljali in poskrbeli, da se lahko začne narava prebujati v čistem okolju.

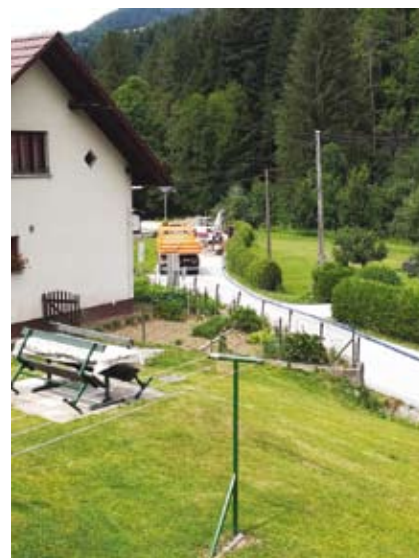
Dvig majskega drevesa smo izvedli 29. aprila. Drevo je daroval g. Jakob Medved, za kar se mu najlepše zahvaljujemo. Zahvala pa gre tudi ekipi, ki je drevo pripeljala in ga okrasila ter g. Boštjanu za dvig drevesa s pomočjo traktorja.

Tudi v letošnjem letu se veselimo novih investicij, kot je že omenjeno asfaltiranja odseka ceste na Rdečem Bregu, obnove ceste z novo asfaltno prevleko, prav tako na Rdečem Bregu na relaciji od mostu pri Kosu do Ričnikovih. Predvidena je tudi rekonstrukcija

vodovoda Lehen in s tem omogočena priključitev še nekaj stanovalcev. Naši najmlajši pa bodo gotovo najbolj veseli novih igral pri PŠ Lehen.

V jesenskih mesecih letošnjega leta se sedanji sestavi Vaškega sveta izteka štiriletni mandat. Vsi člani smo se v preteklih štirih letih trudili delati in dobro in za razvoj naše Vaške skupnosti. Odprti smo bili za sodelovanje z vsemi društvi v naši VS in vedno pripravljene za pogovore in potrebe naših vaščanov. Zadovoljni in ponosni smo na vse pridobitve in dosežke v tem obdobju. Dobro smo sodelovali z našim županom Občine Podvelka g. Antonom Kovšetom, podžupanom Občine Podvelka g. Miranom Pušnikom, vso občinsko upravo in člani Občinskega sveta, za kar se vsem iskreno zahvaljujem.

*Marija Hrastnik
tajnica VS Lehen in
občinska svetnica Občine Podvelka*

Aktivno v vaški skupnosti Brezno

V vaški skupnosti Brezno smo se kljub težkim časom, ki jih je prinesel koronavirus, trudili za aktivnosti v kraju, čeprav v okrnjeni obliki. Udeležili smo se reza ter trgatve potomke najstarejše trte. Organizirali smo čistilno akcijo, seveda ob upoštevanju vladnih odlokov. Za vse otroke občine Podvelka, do 15. leta, smo s pomočjo Občine organizirali prihod vseh treh dobrih mož, ki so obdarili otroke po vaških skupnostih. Lansko leto smo popestrili adventni čas s postavitvijo adventnega venca, ki so ga spletle in okrasile članice Turistično lepševalnega društva. S prisotnostjo župnika so ugodili vsem interesom.

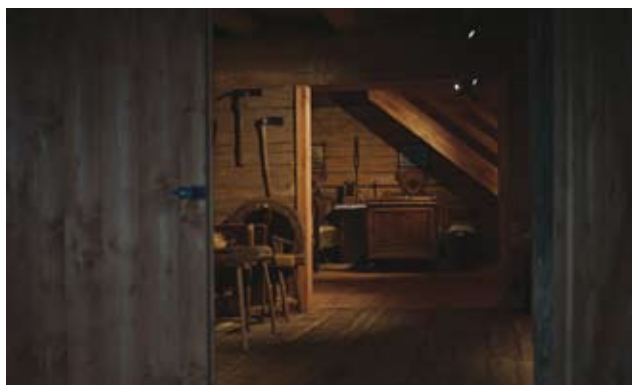
Na koncu bi vsem krajanom Vaške skupnosti Brezno ter občanom občine Podvelka zaželel veselo praznovanje občinskega praznika.

*Žan Sedmak
predsednik vaške skupnosti Brezno*

Prižgali so prvo svečko na adventnem vencu v VS Brezno.

Dejanja, ki so več kot sredstvo za doseganje cilja

Tržno naravnana družba in dinamika življenja nas usmerjata na pot nenehnega dokazovanja, borbe in uresničevanja izmišljenih idealov. Na tej poti pozabljamo preteklost, preziramo navzočnost in se povsem izgublamo pod bremenami ciljev iz prihodnosti. Zavedanje slednjega je lahko dovolj tehten razlog za mentalni počitek v nostalgичnem prostoru zgodovine. Takšen prostor smo dobili tudi na Kapli. Nova pridobitev Čumanovega kmečkega muzeja v središču vasi nudi vpogled v način življenja in delo naših prednikov ter predstavlja nedeljiv del

lokalne identitete. Premišljeno prenovljen župnijski skedenj z bogato historično vsebino poskuša uresničiti razmejitev zdajšnjega z doumetjem preprostosti človeške modrosti preteklosti.

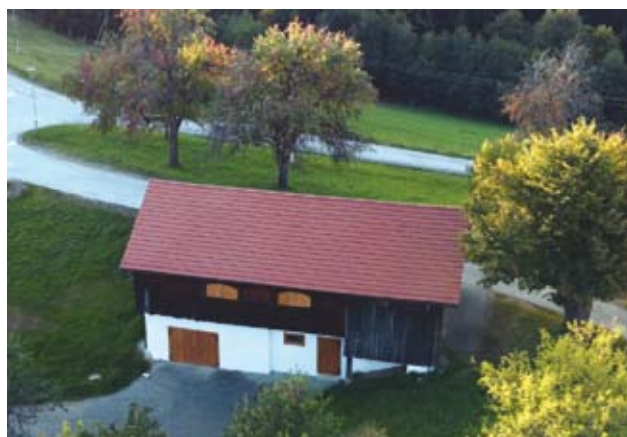
Gospod Jože Kerbiš oziroma Čuman je dober primer srčnega človeka, ki razvije svoje osebno poslanstvo s preziranjem vseh tržno naravnanih ciljev in podrejanju le-teh vodilnim vrednotam – ohranjanje kulturne dediščine in skrb za dobrobit kraja. Njegova ročna dela niso sredstvo za dosego cilja, ampak so izpolnjujoča sama po sebi, saj je v njih radost, živost in plemenitost. To se odraža v negovanju in tudi izdelavi starih orodij za pomoč pri raznolikih panogah in obrteh, kot so mizarstvo, slamninarstvo ter poljedelstvo. Čeprav se gospod Čuman nikoli ni obremenjeval z rezultati, je plod njegove moralne odgovornosti in vestnega dela pognal sadove v zbirki s trajnim pečatom. Nastal je Čumanov kmečki muzej z razstavo edinstvenih in skoraj že pozabljenih starinskih eksponatov.

Vsi razstavljeni elementi v muzeju izhajajo iz zelo lepo urejene domačije Čuman, ki že na prvi pogled vzbuja občutke o avtentičnosti in organiziranem delovanju. Lokacijo sta nekdanj dobro dopolnjevala tudi razstavni prostor in tako imenovano območje »Mini mlinčki«, kar je vrsto let vedrilo izkušnjo pohodnikov Razgledne poti po Kapli. Vendarle pa vandalizem, pomanjkanje prostora in potreba po rednem vzdrževanju niso dopuščali dolgoročnega obstoja, zato je že od nekdanj tlela želja po smiselni rešitvi. Po združitvi moči Občine Podvelka, Koroškega pokrajinskega muzeja, KD Kapla, župnije Kapla in VS Kapla je zaživel nov kmečki muzej pod projektom »Ureditev skednja na Kapli«. Pri zasnovi so imeli zelo pomembno vlogo tudi vaščan in arhitekt Bojan Zalta ter člani prejšnje vaške skupnosti.

Pomembna obogatitev za kraj je bila predana svojemu namenu v oktobru, ko so številni zbrani ob slovesnosti v središču vasi otvorili posodobljen Čumanov kmečki muzej. Goste so nagovorili župan Občine Podvelka, Anton Kovše, predsednik VS Kapla, Jani Pavlič, in župan sosednje Občine Radlje ob Dravi, Alan Bukovnik. Muzejsko zbirko je predstavila kustosinja Alenka Verdinek. Za kulturno obarvan slavnostni dogodek so poskrbele Ljudske pevke s Kaple in učenci PŠ Kapla pod vodstvom glasbene šole Radlje, program pa je povezovala Urška Petar.

V muzeju redno odpiramo vrata v sklopu organiziranih dogodkov in prireditev, ogled pa je omogočen različnim skupinam obiskovalcev ali posameznikom, ki predhodno naslovijo željo obiska na Kulturno društvo Kapla ali Vaško skupnost Kapla. Prostor je že po nekaj mesecih obstoja prebudil prijetne razprave o namembnosti posameznih eksponatov. Medtem ko starejši z vnemo obujajo spomine delovanja izdelkov v praksi, mladi vedoželjno opazujejo nenavadne pripomočke. Slednje rezultira v gradnji medgeneracijskega mostu, predaji znanj in krepitvi lokalne identitete. V dinamičnem in tempiranem svetu informacijske družbe nam pomaga razumeti, kdo smo, od kod prihajamo in kako so naši predniki zaslužni za razvoj našega udobja, hkrati pa nas popelje do popolne prisotnosti spoštovanja dediščine in tradicije.

*Jani Pavlič in Erik Rihter
vaška skupnost Kapla*

Na obisku pri jubilantih

Ljudmila Tertinek

Oma Milka, kot ji rečemo vsi njeni najbližji, se je rodila 13. septembra 1931 na Spodnji Kapli pri Pavliču. Zgodnja otroška leta je preživljala z bratom Maksom in obiskovala šolo na Kapli. Z enajstimi leti je odšla čez avstrijsko mejo v Eibiswald za pastirico.

Leta 1945 se je vrnila na svojo domačijo ter pomagala staršem pri delu na polju in okoli hiše. Leta 1949 je spoznala Adalberta Tertineka, s katerim sta si pri Pavličevih ustvarila svoj prvi dom. Že čez dve leti se jima je rodil prvi sin Janko, leta 1952 pa sta se oma in deda poročila. Pri Pavličevih sta se jima rodila še Adalbert in Milka, nato so se leta 1957

preselili v Ožbalt. Deda Bertl je opravljal službo poštarja, oma Milka je skrbela za dom in družino. V Ožbaltu so se rodili še Alojz, Frane in Jože.

Stanovanje v bloku je postalo pretesno, zato sta si na »onem bregu« nad črpalko v Ožbaltu postavila hišo in se leta 1976 preselila vanjo. Dnevi so tekli ob skrbi za družino, vrt in polja ter domače živali. Skrbela je za vnuke, šest fantov in tri dekleta smo, pa za taščo Elizabeto. V okviru Kulturnega društva Ožbalt je bila članica sekcije za ročna dela »Sončnice«.

Leta 2014 jo je po bolezni zapustil deda Bertl in od takrat ob pomoči vnuka Damjana skrbi sama zase. Oma je bila vedno čila. Ne spomnim se, da bi kdaj tarnala, da jo kaj boli ali da bi bila bolna. Še ne dolgo nazaj so bili njeni lasje kot lasje mladenke, zdaj si gospa njenih let že lahko privošči tudi kakšen srebrn pramen... Je prababica šestim pravnukinjam in trem pravnukom.

Spomin na omo me ponese 30 let nazaj, ko je iz radia nad kuhinjskim kotom vsak dan odmeval glas Brede Čepe z Radia Maribor in se je na štedilniku kuhala goveja juha z zdrobovimi cmoki...

Vnukinja Anja Banfi

Jožef Štelcer

Jožef Štelcer se je rodil 5. 3. 1932 na Zgornji Kapli na kmetiji pri »Močniku«. V otroštvu mu ni bilo z rožicami postlano. Rodil se je namreč materi samohranilki in že zelo mlad je šel služiti kruh in opravljal različna priložnostna dela po okoliških kmetijah, nikjer pa zares ni bil doma. Pri rosnih 14. letih se je udeležil delovnih brigad in pomagal pri gradnji železniške proge Šamac–Sarajevo. Nato se je v Beogradu izučil za voznika gradbenih strojev. Leta 1948 se je vrnil v rodni kraj in se zaposlil v rudniku svinca v Mežici. Na pustnem plesu v Podvelki je spoznal Olgo, s katero se je kmalu zatem tudi poročil in rodil se njima je prvi sin Jožef. Preselil se

je k ženi v staro leseno hišo na Rdečem Bregu, kjer je kasneje zgradil nov dom, v zakonu pa so se njima rodili še trije otroci. V prostem času je zelo rad lovil ribe, včasih ga zato kaj hitro ni bilo domov, imel pa je tudi strast za čebelarjenje in je skrbel za okoli 25 panjev.

Sodeloval je pri gradnji hidroelektrarne Vuhred. Bil je tudi eden prvih strojnikov z buldožerjem po drugi svetovni vojni in redka je gozdna cesta na severovzhodu Slovenije, ki je ni zgradil on. Delo je opravljal najprej pri gozdnem gospodarstvu in kasneje pri cestnem podjetju Maribor, kjer se je tudi upokojil. Za kosilo na delovnem mestu pa ni potreboval kuhinje, hrano si je pogrel kar na motorju buldožerja. Ljubezen do tega dela pa ni presahnila niti v pokoju, saj je še nekaj časa delal honorarno.

Ko je ostal brez življenjske sopotnice, se je nekaj let zatem odločil, da gre v dom starostnikov v Črneče. Tam je srečal veliko, kot jim sam pravi, »lepih angelov« – medicinskih sester in negovalk. V domu je zelo aktiven in sodeluje pri različnih domskih aktivnostih. Dolgo časa je bil tudi predstavnik stanovalcev doma v svetu zavoda v Črnečah. Tudi ko je bil v domu starostnikov, je njegova ljubezen do dela z buldožerjem še vedno tlela, saj je bil mentor mlademu strojniku z buldožerjem. Tako se je zatopil v delo, da je skoraj zamudil na večerjo v dom. Vajen vsega hudega je s svojim pozitivnim pogledom na svet vsemu kos in mu nobena preizkušnja v življenju ni pretežka.

Tamara Štelcer

Rudi Klančič

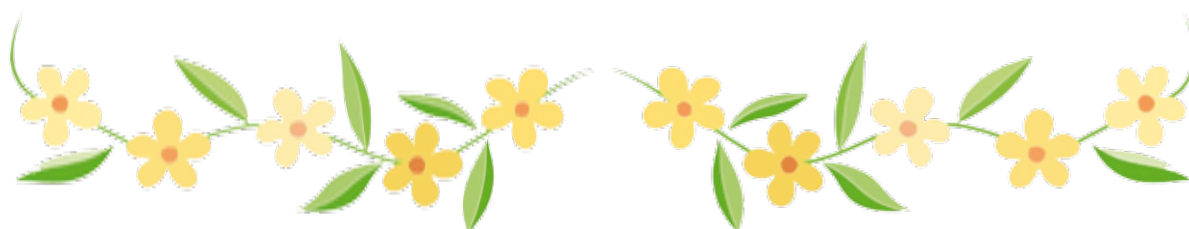

Svoj 90. rojstni dan je 26. 4. 2022 praznoval Rudi Klančič iz Podvelke. Rodil se je na Dravčah mami Rozaliji in očetu Rudolfu. Družina se je zaradi očetovega dela preselila v Jablanico. Tam se je rodil še brat Ivica. Ko je Rudi obiskoval prvi razred OŠ, se je leta 1939 družina preselila nazaj

v Josipdol. Po 2. svetovni vojni je Rudi končal OŠ in se vpisal v mizarško šolo na Ptuj. Delo z lesom ga je zelo veselilo, zato je postal cenjen mizar. V Josipdolu, kjer je bil zaposlen, sta s sodelavcem v mali delavnici izdelovala od pohištva, sank in tudi smuči. Leta 1963 se je poročil z ženo Hedviko. V

zakonu sta se njima rodili dve hčerki. Leta 1970 se je družina preselila v Podvelko. Tam se je Rudi najprej zaposlil v Tovarni Marles, nato pa leta 1978 v Tovarni oken Podvelka. Kot dober mizar je bil zelo cenjen pri delodajalcih. Leta 1988 se je upokojil. Ker ni mogel iz svoje kože, je v svoji garaži še vedno ustvarjal za potrebe družine. Štirje vnuki so se še posebej razveselili njegovih izdelkov, in sicer od stolčkov do ptičjih hišic. Dedan, kot so ga poimenovali vnuki, je še vedno zelo dobrovoljen in srčen človek. To pokaže vsakič, še posebej, ko pridejo na obisk dve pravnukinji in dva pravnuka. Rudi je neprecenljiv s svojimi življenjskimi izkušnjami, ki so bile večkrat tudi težke. Zato nič ni lepšega, kot se za tak jubilej zbrati pri omi in dedanu, občutiti domačnost, ki povezuje družino in vedeti, da nas imata neskončno rada. Vsi domači zato kličejo: »DEDAN, ŠE NA MNOGA LETA!«

Dušan Neumeister

Beseda naših osnovnošolcev

Voda, kdo si?

*Voda, voda, ti si moj pomen,
brez tebe življenja ni,
upam, da tega se zavedamo mi vsi.*

*Voda, voda, ti najdražja si,
ampak, ali jo imamo vsi?
Ali sploh cenimo jo mi?*

*Torej ti, ki tukaj si,
zavedaj se, kako brez vode te ni.*

Maja Kojzek, 8. r., OŠ Brezno-Podvelka

Bistvo sveta – voda

*Voda je lahko morska, sladka ali kisl,
ampak vedno naj ostane bistra.
Voda daje nam življenje,
včasih vzame ali celi življenjske rane.*

*Brez vode ni življenja,
brez življenja ni zelenja,
a če bo preveč deževalo,
poplavilo bi obalo.*

*Če vode ni,
suša se naredi.
Je bistvo tega sveta,
saj brez nje velika žalost bi bila.*

Vanesa Miglič, 7. r., OŠ Brezno-Podvelka

Življenje z vodo

*Voda ima dva obraza,
čisto drugačna je,
ko pride do mraza.*

*Brez vode življenja ni,
vsak po njej hrepeni.
pitne vode na svetu veliko ni,
a nihče ne pozna njene slabe plati.*

*Voda te lahko ubije,
če plavati ne znaš,
lahko ti tudi mesto zalije
in veliko stavb zbije.*

*Če vode zmanjkalo bi,
me videl ne bi več ti.*

Tiana Hojnik, 7. r., OŠ Brezno-Podvelka

Otvoritev knjigobežnic v Breznu

Knjigobežnica čaka na uporabnike.

Ravnatelj Leo Čelofiga je otvoril knjigobežnico.

Naklonjenost knjigam in postavitvi knjigobežnic v občini je izrazil tudi občinski svetnik iz vaške skupnosti Brezno, g. Drago Selič.

»Branje je svoboda. Branje je dih. Branje ti odpre nov pogled na naš svet in te povabi v svetove, od koder sploh nočeš oditi.« To so besede Richarda Van Campa, ki jih je zapisal v letošnji poslanici ob mednarodnem dnevu knjig za otroke.

Tudi na OŠ Brezno-Podvelka skrbimo, da se bralna kultura in bralna pismenost širita. Od sedaj tudi s pomočjo knjigobežnic. Prav tako želimo razvijati solidarnost in občutek za skupnost, ko nekomu podarimo knjigo, ter pozabljeni ali stari knjigi dati novo priložnost, da jo spet nekdo vzame v roke in prebere. V projekt izmenjave knjig pa želimo povabiti tudi naše sokrajane.

Ideja za postavitve knjigobežnic oz. brezplačne izmenjave knjig sega že v leto 2020. Žal nas je to leto soočilo z novo realnostjo – epidemijo covid-19, zato smo realizacijo projekta začasno ustavili in ga dokončali pred nekaj dnevi in knjigobežnici slavnostno otvorili.

Kaj pa so knjigobežnice? To so hiške najrazličnejših oblik, v katerih lahko pustite knjigo. Nekdo drug pa lahko potem to knjigo brezplačno vzame, jo odnese domov in uživa v branju. Ta lahko prinese drugo knjigo ali pa čez čas vrne vzeto.

Knjigo lahko odda ali vzame vsakdo. Veljalo naj bi načelo »oddaj eno, vzemi eno«, a nekih strogo določenih pravil ni.

Knjigobežnice uporabljajo namreč dobri ljudje, ki jim je skupna ljubezen do knjig in si prizadevajo, da knjige ne bi romale na smetišča. Niso le za stare, odpisane in odvečne knjige, ampak je zaželeno, da se v njih znajdejo tudi takšne knjige, ki so nam všeč in bi si želeli, da jih preberejo tudi drugi.

Vsak učenec, starš, učitelj ali drug obiskovalec lahko v hiško nastavi knjigo, ki bi jo rad podaril nekomu. V knjigo lahko priloži tudi posvetilo in se podpiše. Podarjena knjiga bo nekomu tako polepšala dan.

Zelo smo ponosni, da so naši osmošolci pri pouku tehnike s pomočjo učiteljice Simone Potočnik dokončali projekt knjigobežnic in ustvarili kar dve. Prva je nameščena pri šoli, druga pa je nasproti gasilskega doma v Breznu. V vsaki hišici lahko bralci izbirajo med knjigami, ki jih je knjižnica odpisala ali prejela v dar od obiskovalcev.

Vabljeni vsi, ki imate doma kakšne knjige, ki jih več ne potrebujete, da jih prinesete v naši knjigobežnici in da ju s pridom uporabljate, da jima ne bo dolgčas in da bosta vedno imeli ponuditi kaj zanimivega.

Zapisala: mag. Urška Samec

Osmošolci in pobudnica za izmenjavo knjig v kraju, šolska knjižničarka mag. Urška Samec.

Dojenčki dišijo

(Zgodba o življenju in delu babice Fanike Zapečnik)

Za nami ostajajo samo stopinje. Čas počasi briše sledi. Izginjajo romani resničnih življenjskih zgodb. Izginjajo vrednote dotičnega človeka in izkušnje mora vsak sam ponovno pridobivati na gredi življenjskih vrtnic. Ko bi lahko ometli prah pozabe in stopili v stopinje! Sicer v drugem času, pa

vendar so osnovne življenjske vrednote brezčasne, v določenem času bolj ali manj izpostavljene oz. poudarjene.

V okviru razširjenega programa OŠ imamo učitelji kot vodje in učenci kot deležniki možnost delovanja na področju etnologije in domoznanskega raziskovanja. Tako smo se na Kapli odločili raziskati porodništvo po 2. svetovni vojni. Pot nas je preko intervjujev pripeljala do, še danes zelo spoštovane v spominih krajanov, babice Fanike. Da pa bi naše raziskovanje dalo še pomembnejše rezultate za lokalno skupnost, smo se lotili tudi drugih podatkov o nataliteti, najpogostejših imenih in podobno.

Poleg učiteljic Maksimiljane Črešnik in Suzane Praper Lipuš so pri delu aktivno sodelovale tri učence, in sicer Dijana Garmut, Rebeka Pinter in Eva Kočunik. V knjigi smo nanizali tudi nekaj narečnih fraz, ki nam jih je posredoval Jani Pavlič, sicer Fanikin vnuk. Delo je bilo zreducirano na proste dni,

popoldanski čas, veliko statistike je bilo opravljeno v času dela na daljavo. In nastala je knjiga, ki je v prvih mesecih skoraj v celoti pošla. Akterke smo knjigo predstavljale ne samo na Kapli, ampak tudi v Ribnici na Pohorju. S svojo prisotnostjo in predstavitvijo knjige smo obeležile tudi Glazerjeve dneve v Selnici.

Zanimiv in predvsem drugačen pedagoški pristop, v katerem sva bili mentorici sodelavki svojih učenk, je obogatil vse sodelujoče. Pa ne samo nas, obujen spomin na zaslužno babico Faniko je ostal brezčasno zapisan v knjigi, ki danes čaka, da jo bodo naslednje generacije na Kapli in okolici vzele v roke.

Želimo si še več takšnih izzivov, da obogatimo lokalno skupnost, nenazadnje pa s tem pridobimo marsikaj tudi zase: metode dela, vedoželjnost otrok, znanje statistične obdelave in računalniških programov, ki to omogočajo; hvaležnost krajanov, zadovoljstvo sorodnikov, vpogled v nedavno zgodovino ...

Izkoriščam priložnost, da se zahvalim vsem Fanikinim otrokom, ki so dali soglasje k našemu raziskovalnemu delu, vsem intervjuvancem, ki so nam odstirali spomine in sponzorjem.

V kolikor bi tudi vi želeli imeti knjigo na svoji polici, jo lahko še vedno dobite v OŠ Brezno ali pri spodaj navedeni soavtorici.

Suzana Praper Lipuš

Na Kapli Ljubezen boli

Dramsko delo Ljubezen boli, avtorja Luke Gluvića, je zaznamovalo kulturni program letošnjega Prešernovega koronskega dne. Igro so udeležili

učenci – gledališčniki s Kaple. Res je, da smo za Ljubezen pripravljene storiti marsikaj: trenirati karate, se udeležiti profesionalne borbe po kratkem treningu, lagati mami ...

V dramskem delu so igrali naslednji učenci: Rene Štrablek, Anej Kogal, Rok Kelenberger, Neja Kogal, Damjana Garmut, Kristina Tacer, Manja Krautberger, Tasje Krajnc, Miha Garmut, Rok Volmajer.

Igro si še vedno lahko ogledate na šolski spletni strani – <https://www.os-brezno.si/2022/02/03/dan-dejavnosti-kulturni-dan>.

Suzana Praper Lipuš

Učenje za življenje

Navdih za Sobo spretnosti in igre so bili otroci, ki so z velikim zanimanjem posegali po igračah, ki sva jih izdelali sami. Želeli sva narediti večje senzorične koticke, zato sva se odločili, da sobo za počitek koristimo še za to dejavnost. Za to, da je bila soba še večje presenečenje, je poskrbel palček Raziskovalček in s tem smo še z večjim navdušenjem vstopili v čarobni december. Koticke z igrami sva zamenjali trikrat v tem letu. Želeli sva, da si otroci pridobijo spretnosti in veščine, ki jih bodo potrebovali skozi vso življenje. Skozi igro v koticčkih so si otroci razvijali vztrajnost, natančnost, grobo in fino motoriko. Uvajali sva jih v igre, kjer je potrebno upoštevati pravila ter vzpodbudili radovednost in veselje do novih iger.

Vzgojiteljci Tamara Golob in Petra Garmut

Sredi Ožbalta stoji rumena hiška.

V njej imajo otroci čas, da se sproščeno igrajo in rastejo.

Soba spretnosti in igre v vrtcu Ožbalt

Vzgojiteljice pa jo polnimo z ljubeznijo in mirom.

Gozdna igralnica kot obogatitvena dejavnost v vrtcu

V šolskem letu 2020/21 smo se na ravni celotnega vrtca odločili, da pričnemo izvajati obogatitveno dejavnost – Gozdna igralnica. Bližnja okolica naših vrtcev nam nudi veliko možnosti za igro na prostem; na travniku, ob potoku, v gozdu. Ker se zavedamo potenciala, ki nam ga nudi zavetje gozda, v njem preživimo veliko časa. Nabiramo gozdne plodove, veje, palice ter jih uporabljamo pri igri, podrti drevesa nam služijo za premaganje ovir. V gozdu krepimo moč, gibljivost, vztrajnost, pridobivamo kondicijo, razvijamo različne gibalne spretnosti. V gozdu se ohladimo, sprostim, najpomembneje pa je, da imamo čas za prosto igro, skozi katero razvijamo domišljijo, socialne in komunikacijske spretnosti ter odnos do narave.

V vrtcu na Kapli so nam nekaj prostora v gozdu odstopili bližnji kmetje Pirpamovi. Očetje so nam prostor pomagali počistiti in urediti, iz podrtih dreves pa smo izdelali tudi sedišča in mizice za

kakšen sadni obed. Ko se odpravimo v gozd, se primerno obujemo in oblečemo, s seboj pa odpeljemo voziček z igračami in seveda malico. V objemu dreves se počutimo odlično, uživamo pa tudi ob čudovitem razgledu na našo Kaplo. Živimo z naravo, jo cenimo in spoštujemo.

V letošnjem letu imamo v načrtu našo gozdno igralnico polepšati, zato smo na pomoč zopet povabili starše. Izdelali bomo hišice iz lubja, čutno pot in še kakšno presenečenje za otroke. Komaj že čakamo, da se bomo lahko zopet igrali.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo lastnikom naše gozdne igralnice, da so nam dali to možnost, in obljubljam, da se bomo v gozdu vedli spoštljivo in ga bomo varovali.

Otroci z vzgojiteljicama Andrejo in Katjo

Julija nas bo ponovno družila slovesnost pri Urbančevi koči

Leto 2021 je bilo v znamenju epidemije novega koronavirusa, ki je močno vplival na delovanje naše organizacije, saj so bile nekatere prireditve odpovedane. Smo se pa ob upoštevanju vseh ukrepov poklonili padlim ob dnevu upora proti okupatorju ter položili venec pri Spominski plošči na stari PŠ Lehen. Z že utečeno ekipo smo poskrbeli za urejenost spomenika pri Urbančevi koči. Že tradicionalno zadnjo soboto v juliju je tam potekala tudi slovesnost v spomin na 30. julija 1941 ustanovljeno prvo partizansko četo na Pohorju. Kot predsednica Krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Podvelka sem nagovorila prisotne, delegacija pa je položila venec k pomniku NOB. Zbrane je nagovoril tudi predsednik Združenja borcev za vrednote NOB Radlje ob Dravi Matjaž Tomažič in ob 75-letnici zmage nad fašizmom podelil zlate medalje Združenja borcev za vrednote NOB Radlje ob Dravi praporščakom. V znak zahvale in dobrega sodelovanja pa smo izročili Zahvalo ZB za vrednote NOB Radlje ob Dravi županu Občine Podvelka Antonu Kovšetju.

Tudi letos se že pripravljamo na to tradicionalno spominsko slovesnost, ki bo v soboto, 30. julija. Upamo, da se bomo po dveletnem koronskem premoru spet lahko bolj sproščeno družili.

Ob dnevu spomina na mrtve smo organizirali žalno komemoracijo ob spomeniku padlim na pokopališču v Breznu ter položili venec tudi pri spominski plošči na stari šoli v Lehen. Svečke so člani prižgali tudi v Lovrencu, Ribnici na Pohorju, pri Spomeniku talcev Ediju Grubelniku v Mariboru in našim preminulim članom.

Glede na težko zdravstveno situacijo, v katero nas je pahnil koronavirus, moram izpostaviti marljivo delo našega praporščaka tov. Toneta Ričnika. Udeležil se je vseh položitev vencev, pogrebov članov, ko je bilo to dovoljeno, in dostojno zastopal našo organizacijo, za kar sem mu res hvaležna.

O našem delu sta s prispevki v pisanih medijih pa tudi na družabnem omrežju poročala tovariš Borut Končnik in mag. Jože Marhl.

Krajevna organizacija odlično sodeluje z Občino Podvelka in županom Antonom Kovšetom, prav tako želim izpostaviti sodelovanje z Združenjem borcev za vrednote NOB Radlje ob Dravi in se zahvaljujem predsedniku tov. Matjažu Tomažiču za vso podporo in pomoč. Še naprej bo naša prednostna naloga skrb za ohranjanje vrednot NOB in za spominska obeležja v občini.

*Slavica Pečovnik Urh
predsednica KO borcev za vrednote NOB Podvelka*

Mirko Verčkovnik – prejemnik najvišjega priznanja ZSČ Slovenije

Mirko Verčkovnik s kipcem generala Ivana Dolničarja

Sekretar Območnega združenja slovenskih častnikov Občin Muta, Podvelka, Radlje ob Dravi, Ribnica na Pohorju in Vuzenica, Mirko Verčkovnik, je letos marca v Vojaškem objektu Kadetnica v Mariboru slovesno prejel najvišje priznanje ZSČ Slovenije – Kipec generala Ivana Dolničarja.

Priznanje je bilo utemeljeno: Mirko Verčkovnik, rezervni major, je leta 1969 odslužil vojaški rok. Že

istega leta je bil izvoljen za sekretarja Krajevne organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin Vuzenica-Muta. Funkcijo je opravljal vse do zaposlitve na Oddelku za obrambo Občine Radlje ob Dravi. Po zaposlitvi na upravnem organu za obrambo je bil izvoljen za sekretarja Občinske organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin Radlje ob Dravi. Ko se je v Sloveniji po osamosvojitveni vojni ZRVS preoblikovala v Občinsko organizacijo zveze častnikov Slovenije Radlje ob Dravi, je opravljal naloge sekretarja. Po letu 1994 je v Območnem združenju slovenskih častnikov Občin Muta, Podvelka, Radlje ob Dravi, Ribnica na Pohorju in Vuzenica bil v vseh mandatih do danes izvoljen za sekretarja organizacije. Mirko Verčkovnik, ki ima status pripadnika Manevske strukture Narodne zaščite, je tudi član Zveze veteranov vojne za Slovenijo.

Za svoje dolgoletno strokovno in odgovorno delo je prejel tudi številna priznanja in odlikovanja, med njimi plaketo ZSČ, zlato plaketo ZSČ, bronasto medaljo Manevske strukture Narodne zaščite, bronasto plaketo ZVVS, srebrno plaketo ZVVS in druge.

Iskrene čestitke.

Mag. Jože Marhl

Turbolentno v Društvu »invalid« Podvelka-Brezno

Preživeli smo dve zelo turbolentni leti, ko smo se srečevali s coronom in velikimi omejitvami. Kljub temu smo v društvo INVALID Podvelka-Brezno delovali kolikor toliko nemoteno. V društvu še naprej izvajamo štiri programe, ki se financirajo iz sredstev FIHO na podlagi prijave na razpis.

Ti programi so:

- Invalidom prirejena šport in rekreacija.

- Delavnice ustvarjalnosti.
- Invalid – invalidu.
- Plavanje.

Na državni ravni pa se vključujemo v dva programa, in sicer:

- Zdravilišča.
- Šport.

Srečanje članic in članov v mesecu avgustu 2021

Vključujemo pa se tudi v program Živimo z naravo, ki ga delno financiramo iz društva, delno pa se financira iz Zveze.

Ugotavljamo, da se v programe vključuje premalo članov, zato prosimo, da bi se vas čim več vključilo v posamezne programe, ki vsakemu posamezniku najbolj ustrezajo. V letu 2021 smo izvedli dvakrat plavanje, udeležili smo se športnih iger na ravni

Zveze in Programa Živimo z naravo v Kidričevem in Vuzenici.

Ker ni bilo mogoče v spomladanskih mesecih izvesti redne letne konference, smo v mesecu avgustu organizirali srečanje za naše člane. Srečanja se je udeležilo 50 članov. Preživeli smo lep dan, ki je prav prijal po dolgem zaprtju zaradi razmer – corone.

V delavnicah ustvarjalnosti smo se odločili, da za vse naše člane pripravimo majhna darilca.

Pri tem nam je pomagal naš član g. Dani Golob, ki nam je priskrbel čaje iz ročno nabranih in posušenih zelišč ter nekaj sivke, ki smo jo potem v delavnicah naložile v vrečke in skupaj s skodelico in majhnimi medenjaki so naši poverjeniki to odnesli našim članom.

Kolikor so nam poverjeniki povedali, so se te pozornosti člani prav prijetno razveselili.

Upamo, da nas čaka boljše leto, v katerem bomo lahko bolj aktivni.

Olga Rotovnik

Končno spet skupaj

Zaradi nam vsem znane pretekle situacije, ko nam je družabno in društveno življenje okrnila pandemija in je droben, prostim očem neviden virus spremenil ritem življenja tako mladim kot nam starejšim in nam zaznamoval življenja kot nič in nihče doslej, nismo mogli izvesti naših rednih letnih srečanj na zboru članov in zaradi zaprtja družabnega življenja tudi večino naših načrtovanih aktivnosti. Kljub vsemu smo nekatere aktivnosti opravili, zamujeno

pa bomo poskušali nadoknaditi v prihodnosti, so bile besede predsednika Društva upokojencev Brezno-Podvelka v nagovoru Zboru članov ob sedemdeseti obletnici društva. Posebne slovesnosti ob tej visoki obletnici društvo ni pripravilo prav zaradi negotovosti glede ukrepov za obvladovanje epidemije. V pričakovanju ugodnega razpleta in postopne prekuženosti prebivalcev in s tem tudi najranljivejših, kamor spadajo tudi naši člani, bomo

primerno obeležitev visokega jubileja pripravili v prihodnosti, ko bo čas ugodnejši za praznovanja. Ob jubileju je Zveza društev upokojencev Slovenije društvu podelila veliko plaketo ZDUS za 70 let delovanja, ki jo je predsedniku društva, gospodu Maksu Moriju, izročil predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev Koroške, gospod Željko Kljajič, in društvu čestital za visok jubilej ter zaželel uspešno delo tudi v prihodnje.

Zbora članov se je udeležila tudi članica društva, gospa Julka Krivograd, ki je osemindvajset let v društvu uspešno opravljala funkcijo blagajničarke. Predsednik društva ji je ob tej priložnosti izročil priznanje in zahvalo za njeno dolgoletno požrtvovalno delo, zbor članov pa je ob tem sprejel sklep, da se gospo Julko Krivograd imenuje za častno članico društva.

Društvo je v zadnjem času sodelovalo z gibanjem za uvedbo pomoči pri lažji in boljši mobilnosti starejših ter skupaj z Občino Podvelka pristopilo k realizaciji projekta, ki bo na prostovoljni bazi skrbel za prevoze starejših oseb. Namen prevozov je medsebojna pomoč starejših, večja mobilnost in socialna vključenost. Do pomoči bodo upravičeni starejši od 65 let, ki sami ne vozijo, nimajo sorodnikov, ki bi jim pomagali, in imajo nižje mesečne prihodke ter imajo slabše povezave z javnimi prevoznimi sredstvi. Prevozi se bodo opravljali prvenstveno za

zagotavljanje zdravstvenih storitev, lahko pa tudi do javnih ustanov (Občina, Upravna enota, banka, pošta), če jih bo mogoče časovno uskladiti in ne bo povpraševanja po prevozih do zdravstvenih ustanov.

Organizacija pomoči pri boljši mobilnosti starejših temelji na brezplačni pomoči starejšim, ki imajo težave v mobilnosti, bodisi nimajo vozniškega dovoljenja, bodisi nimajo avtomobila, potrebujejo pa prevoze do zdravnika ali javnih ustanov. Nekaj prostovoljcev že imamo v bazi, iščemo pa še nove prostovoljne sodelavce.

Upamo, da bo načrtovana novost koristila vsem, ki jo boste potrebovali.

Zapisa: Darinka Kovše Ketiš

Ohranjanje starih običajev

Pogosto slišim, da se svet vrta vsako leto hitreje. Komaj pospravimo decembrsko dekoracijo, že jo zamenja velikonočna. Šele obrežejo potomko stare trte, pa je že pred vrati trgatev. V tem kolesu časa je pomembno, da se znamo ustaviti in se tudi podružiti. In številčnost društev v naši občini priča o tem, da znamo tudi to.

Ljudje so se družili že od nekdaj. Nekoč običajno ob delu, danes pa ob ohranjanju teh starih običajev. Ko razmišljamo o starih običajih, imamo različne generacije v mislih drugačne dejavnosti. Če so zame

stari običaji pustovanje, kresovanje, postavljanje majnika, izdelava pisanic, imajo naše babice v mislih potrkavanje zvonov, streljanje z možnarji, ličkanje, mlatenje slame in še bi lahko naštevali. Ko pa se o tem pogovarjam z učenci v šoli, razmišljajo o praznovanju rojstnih dni, o Božičku in velikonočnem zajčku.

Turistično olepševalno društvo Brezno-Podvelka se po najboljših močeh trudi ohraniti stare običaji, zato sodeluje pri vseh tovrstnih dogodkih v občini. Društvo šteje 23 članov, pretežno starejše generacije. Člani smo aktivni skozi vso leto. Naše delo se običajno začne s prireditvijo ob rezu cepiča stare trte v Breznu, kjer razstavimo razne brošure in knjige o občini, ki jo popestrimo tudi s pecivom naših članic. Dejavnost ponovimo tudi ob trgatvi v jeseni. Čeprav je naša primarna dejavnost sajenje rož in urejanje cvetličnih gredic v Breznu in Podvelki, smo pomemben doprinos pri postavljanju majskega drevesa. Malčka in Hedvika sta namreč redki vaščanki, ki še znata splesti venec in trak iz smrečjih vejic. Ostali člani jima pri tem seveda pomagamo z rezanjem ustreznih vejic ter kasneje še s krasitvijo barvnih trakov. V decembru smo spletli tudi velik adventni venec, ki je krasil vaško središče v Breznu in s prižiganjem sveč odšteval čas do božiča.

V društvu si bomo tudi v prihodnje prizadevali ohraniti stare običaje. Želimo pa si, da bi se nam pri tem pridružile tudi mlajše generacije.

Nataša Žavcer

Figa ni rastlina le toplih obmorskih krajev

Dva roda fige na dvorišču Erike Marhl v Breznu v juliju 2021

Figa je starodavna sadna vrsta, gojili so jo že v času starih Egipčanov, zelo pa so jo cenili v stari Grčiji, saj sta jo Homer in Platon opevala v grški mitologiji. Figa je bila cenjena in opevana tudi v obdobju antičnega Rima.

Žlahtne vrste fig (Ficus carica) so zaradi svojih številnih koristi za človeka po Sloveniji vedno bolj gojene. Najbolj so gojene dvakrat rodne fige. Prvi rod rodi v juliju na poganjkih lanskega leta, drugi rod rodi v septembru in oktobru na poganjkih tekočega leta. Fige prenesejo temperaturo do -15 stopinj C in ne potrebujejo oprasovalcev, plodove razvijejo brez oploditve. To pa ne velja za samonikle (divje) fige s področja Istre in obalnega jadranskega zaledja posajene v notranjosti ozemlja Slovenije, ker tu ni prisotne ose ježarice, ki oprasuje to vrsto fig.

S figami zaužijemo veliko mineralov: magnezij, železo, kalcij, baker in kalij. Železo naše telo potrebuje za dobro kri, kalcij za zdrave kosti, kalij pa moramo redno uživati, ker je proti previsokemu krvnemu tlaku. Fige poleg tega vsebujejo vitamina K in B6 ter še nekaj vitaminov A in E. Vsebujejo tudi močne antioksidante.

Mag. Jože Marhl

Občina Podvelka je dobila nov muzejski eksponat, originalni lemež – splavarsko veslo

Starost lemeža ocenjujejo na 90 let. Lemež je Splavarskemu muzeju v Javniku podaril g. Slaven Ujlaki iz Donje Dubrave, nekdanj središča splavarstva na Hrvaškem.

To mesto je svoj največji razvoj doseglo prav zaradi splavarstva v 19. in 20. stoletju. Najpomembnejši za razvoj te gospodarske panoge so bili predstavniki družin Hirschler in Zalan.

Veslo so našli po pripovedi gospoda Mija Horvata, zadnjega živečega splavarja v Donji Dubravi.

Gospod Slaven je lemež skupaj s prijateljem Josipom Radmanićom ohranil in restavriral.

V ponedeljek, 25. oktobra 2021, je Aleksander Golob, predsednik odbora za turizem Občine

Podvelka, prevzel lemež v Donji Dubravi in uredil prevoz v občino Podvelka.

Lemež bo Občina Podvelka pod strokovnim nadzorom Koroškega pokrajinskega muzeja iz

Slovenj Gradca postavila kot eksponat, ki bo del že postavljene stalne razstave s področja splavarstva.

Aleksander Golob

Novo kolesarsko počivališče v občini Podvelka

Ob Dravski kolesarski poti postavljamo kolesarska počivališča. Na kolesarskih počivališčih smo s kombinacijo lesa želeli prikazati povezavo s splavarjenjem in splavi, ki so bili na Dravi v preteklosti glavni prepoznavni element. Novo kolesarsko počivališče je postavljeno tudi v občini Podvelka, v Javniku, ob Splavarskem muzeju.

Financiranje izdelave in postavitve počivališča: Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja, Republika Slovenija in Občina Podvelka – projekt "Naša Drava".

Aleksander Golob

Predstavitev dejavnosti Čebelarskega društva Radlje ob Dravi

Na slovenskem prostoru ima čebelarstvo bogato tradicijo, ki se že več stoletij prenaša iz roda v rod. Človek je namreč pobiral čebelam med in tudi čebelaril že v prazgodovini. Najprej se je razvilo gozdno čebelarjenje, v srednjem veku pa se je že uveljavilo domače čebelarjenje v koritih, pol kladah in v ležečih panjih iz desk.

Med kot takratno edino sladilo, čebelji roji in vosek so predstavljali pomembno gospodarsko dejavnost. Zato so se že leta 1898 čebelarji tedanje Kranjske organizirali v Slovensko čebelarsko društvo, ki je združevalo celotni sedanji slovenski prostor. V tej organiziranosti čebelarjev so sodelovali tudi Marenberški – Radeljski čebelarji. Da je temu tako, potrjuje zapis v monografiji avtorja Carla Hirtla, ki je izšla v letu 1893 v Klagenfurtu. V njej avtor navaja, da je bila pomembna gospodarska panoga živinoreja prisotna tudi na območju celotnega Pohorja, kjer so po njegovih navedbah kmetje v letu 1870 redili 65.492 glav živine in imeli v oskrbi 3987 čebeljih panjev. Iz tega zapisa tudi izhaja, da je čebelarstvo bilo že v tistem času uvrščeno v kmetijsko gospodarsko dejavnost in kar nekaj časa je moralo preteči, da smo čebelarji v to dejavnost ponovno vključeni.

Da je tradicija čebelarjenja prisotna na tem območju, tudi organizirano že dalj časa, potrjuje prvi pisni dokument o delovanju čebelarskega društva Radlje, ki izhaja iz popisa društev v letu 1938. V njem je navedeno, da se je od zadnjega podobnega popisa, ki se je vršil v letu 1931, ustanovilo na območju Radelj oz. Marnberškega sodnega okraja večje število društev. Med njimi tudi čebelarsko društvo Marenberg ali po današnje Radlje ob Dravi. Žal v času pred, med in neposredno po II. svetovni vojni usoda in delovanje čebelarskega društva Radlje ni poznana, saj je med drugo svetovno vojno pa tudi prva leta po vojni propadlo veliko čebelarstev.

Družbene pomoči za zasebno čebelarjenje tedaj ni bilo. Poizkusi za organiziranje velikih socialističnih čebelarstev pa se tudi v Radljah niso obnesli.

Društvo je delovalo že pred II. svetovno vojno. Uradno pa o ustanovitvi Čebelarskega društva Radlje ob Dravi, ki deluje neprekinjeno, govorimo od ustanovnega občnega zбора, ki je potekal 27. 2. 1966 v Zadružnem domu v Radljah ob Dravi. Po podatkih je bilo v takratni občini, ki je zajemala naselja Radlje, Podvelko, Muto, Vuzenico in Ribnico na Pohorju v Čebelarskem društvu 117 oseb, ki je imelo 843 čebeljih družin.

V letu 1995 je ČD Radlje ob Dravi štelo 63 članov, z odcepitvijo čebelarjev z Mute in Vuzenice pa še 32. ČD Radlje ob Dravi torej od leta 1995 pokriva območje treh občin: PODVELKO, RADLJE OB DRAVI in RIBNICO NA POHORJU. Trenutno je v društvu 63 čebelarjev, ki čebelarji v 1072 panjih.

Čebelarsko društvo si prizadeva, da bi prijave svojih čebelarstev opravili vsi, ki se s to dejavnostjo ukvarjajo in se tudi vključili v društvo, saj lahko le organizirano spremljamo novosti na področju zatiranja bolezni čebel, pridemo do novih znanj na tem področju in s tem ohranjamo zdravo populacijo čebel.

Čebelarji smo opravili popis vseh čebelarstev ter izdelali pašni red čebelarjenja za naše območje. Za izvajanje pašnega reda smo pridobili koncesijo in skrbimo, da se dovažanje čebel na določena stojišča izvaja v skladu z zakonodajo, kar pomeni, da čebelarji, prevaževalci, pripeljejo na pašo zdrave čebele ter skrbijo zanje in po paši zapustijo čisto ter neokrnjeno stojišče čebel.

V Čebelarskem društvu vsako leto organiziramo strokovna predavanja, poučne ekskurzije,

tradicionalno srečanje čebelarjev in obisk čebelarstva razstave in seminarjev v Celju, kar pa je v preteklem letu, žal, zaradi covid-19 izostalo. Dobro sodelujemo tudi s Čebelarstvo svetovalno službo na Čebelarstvu zvezi Slovenije.

Vsako leto se posamezni člani udeležujejo tudi kmetijsko živilskega sejma Agra v Gornji Radgoni ter tja pošljejo v ocenjevanje več vzorcev medu. Vedno dosegamo zavidljive rezultate.

Tudi v letu 2021 je v sklopu 59. sejma, dne 22. 8. 2021, potekalo 20. mednarodno ocenjevanje medu. Na ocenjevanju je sodelovalo 37 čebelarjev iz Slovenije, Hrvaške in Slovaške s 47 vzorci medu. Lanska udeležba je bila manj številčna, saj je bila na začetku sezona zelo slaba in številni čebelarji do ocenjevanja medu niso opravili nobenega točenja.

Kljub slabemu začetku leta je 8 čebelarjev Čebelarstva društva Radlje ob Dravi poslalo med na ocenjevanje in dokazalo, da na našem območju pridelujemo odličen med, saj so na ocenjevanju ponovno dosegli super rezultate.

Od skupaj podeljenih 12 zlatih medalj smo čebelarji ČD Radlje prejeli kar 4 zlate medalje za gozdni med, in sicer: Čebelarstvo Alfonza Resnika, Čebelarstvo Marka Glazerja, Čebelarstvo Pot Stanka Tomažiča in čebelarstvo Srečka Mazgana.

Ob tem so prejeli tudi srebrne medalje Andrej Krecenbaher in Čebelarstvo Pot Stanka Tomažiča za hojev med, čebelarstvo Srečka Mazgana za gozdni med.

Bronaste medalje pa je prejelo čebelarstvo Begič za hojev med in dve medalji za gozdni med Čebelarstvo Srečka Verdineka.

Dobre rezultate in kvalitetni med si vsekakor ne moremo zamisliti brez naših prijateljic čebelic. Te pa niso samo nosilke medu, cvetnega prahu in ne le izdelovalke voska, matičnega mlečka, propolisa ipd., temveč so s svojo delavnostjo, marljivostjo, potrpežljivostjo, mirnostjo in vztrajnostjo tudi lep vzor vsem nam. V prvem planu seveda čebelarjem, ki iz leta v leto na srečo ugotavljamo, da se ravnamo po čebelah in te dobre lastnosti povzemamo po njih in ne obratno.

Ljudje se namreč radi postavljamo nad naravo in še rajši poudarimo, da smo najvišje razvito bitje in po našem vedenju bi se morala vesti vsa manj razvita bitja. Vendar je dobro, da temu ni povsem tako. Če bi se namreč čebele navzele naše nečimrnosti, škodoželjnosti in slovenske »favšije«, bi v panjih in v naravi povzročile kar veliko nevšečnosti. Tu ne mislim samo na rojenje, temveč bi prej ali slej govorili o čebelah samotarkah in o njihovem popolnem propadu.

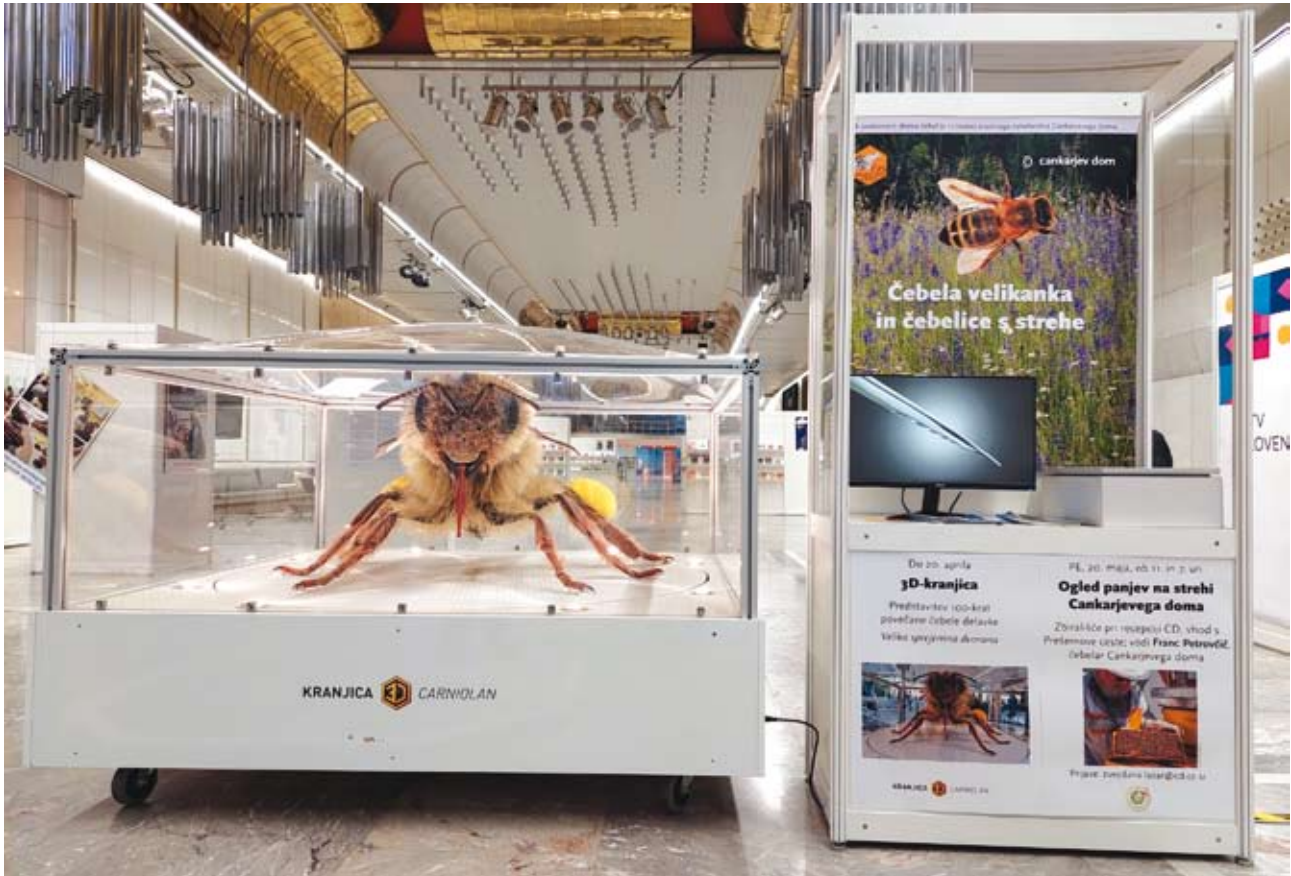
Glede na njihovo pomembno vlogo, ki jo vršijo v naravi, si bomo čebelarji še v naprej prizadevali, da bomo ohranjali in skrbeli za ohranitev naše čebelice – krajske sivke.

Naše čebelarstvo društvo je sedaj dobro organizirano z delovnimi in odgovornimi člani upravnega in nadzornega odbora. S pomočjo širše družbe in posameznikov se bo tudi v bodoče naša dejavnost aktivno razvijala in s čebelami zagotovila, da ne bo prišlo do razpada biološkega ravnotežja v naravi.

Maksimiljan Novak

3D kranjica – čebela velikanka lahko prileti k vam

3D kranjica je fizični model čebele v razmerju 100:1, ki ga je razvila Čebelarstva zveza Slovenije v sodelovanju s slovenskimi strokovnjaki. Na svetovni razstavi EXPO 2020 v Dubaju je v slovenskem paviljonu 3D kranjico videlo več sto tisoč obiskovalcev. S tem pa se njeno poslanstvo in pot ne konča. 3D kranjica nadaljuje svojo pot po različnih lokacijah v Sloveniji in tujini. Bo obiskala tudi vas?

3D kranjica s svojo podobnostjo z resnično čebelo delavko *Apis mellifera carnica* oz. kranjsko čebelo uspe pritegniti veliko pozornosti in navdušuje z devetimi poučnimi animacijami v slovenskem ali angleškem jeziku. Kot taka predstavlja primerno popestritev različnih večdnevni dogodkov ali na lokacijah, kjer se dnevno izmenja več obiskovalcev.

Izposoja 3D kranjice

Za možnost izposoje 3D kranjice se obrnite na Čebelarstvo zvezo Slovenije (info@czs.si, 01/729 61 00), kjer vam bomo dali več informacij glede prostih terminov izposoje, tehničnih informacij o velikosti, teži, postavitvi itd. Izposoja se uredi s pogodbo in je brezplačna, za transport pa poskrbi izposojevalec sam. Priporoča se izposoja za obdobje daljše od enega tedna.

Čebelarstva zveza Slovenije

Že 12. rez potomke najstarejše žlahtne vinske trte na svetu

Tudi letos so na Gregorjevo (12. 3.), kot je že tradicija, na župnijskem dvorišču v Breznu opravili rez potomke najstarejše žlahtne vinske trte na svetu, ki že več kot 400 let uspešno raste in rodi na Lentu v Mariboru.

Rez je ena najpomembnejših opravil v vinogradu, saj je od nje v veliki meri odvisna rast in rodnost trte. Opravil jo je skrbnik potomke Anton Zaletelj ob prisotnosti župana in gospodarja trte Antona Kovšeta, inž., Brezniških bračev in predstavnikov Vaške skupnosti Brezno in Turistično olepševalnega društva Brezno-Podvelka.

Mag. Jože Marhl

Zdravje(ljenje) nekoč in danes

Prispevek posvečen dr. Ivanu Kralju, dolgoletnemu zdravniku v ambulanti Podvelka

Že z nastankom prvega človeškega bitja so se pojavile tudi bolezni – mimogrede, velikokrat se ubadam z mislijo, kako oz. iz česa se je oblikovalo človeško bitje, spremljala sem veliko razprav o našem nastanku raznih novodobnih znanstvenikov, od katerih nekateri trdijo, da smo se razvili iz praelic v morju in smo priplazili na kopno, drugi zagovarjajo Darwinovo tezo, da smo popadali z dreves v podobi opic, v meni pa že nekaj let tli misel, da je imela pri našem nastanku prste vmes neka vrsta norih gob. Vedno več kazalcev opozarja na ta fenomen, saj se ljudje v vedno večjem številu že dolgo časa obnašamo kot ponoreli osebkci po zaužitju le-teh, saj sami z vedno večjo hitrostjo drvimo v pogubo.

Z razvojem človeštva pa so se razvijale tudi bolezni. Človeštvo se je proti boleznim borilo z najrazličnejšimi metodami in znanjem, ki so ga premogli, pri zdravljenju so se obračali na vrače, šamane in samooklicane zdravitelce, ki so se bolnikov lotevali s puščanjem krvi, veliko so se posluževali zdravljenja s krvi željnimi pijavkami, na telesa so pritiskali kozarce in po odstranitvi le-teh je bil bolnikov del telesa bulast kot moj pečen 'pokrli', ki ga serviram k zelenjavnim juham. Z vsem tem, nam danes nerazumljivim početjem, so vsekakor večino bolnikov rešili tuzemeljskega trpljenja.

Svet se je na srečo z vso naglico razvijal naprej in z razvojem človeške pameti so se sčasoma rojevali genialni umi, ki so postavljali temelje današnjim medicinskim dosežkom, ki omogočajo človeštvu

in farmaciji dolgo življenje. Pa vendar nas je vsemu znanju in napredku na področju medicine pred dvema letoma dotlej neznan virus, ki so ga poimenovali KORONA, popolnoma presenetil in zahteval ogromno človeških žrtev po celem našem planetu. Znanstveniki nas opozarjajo, da se bomo morali soočiti z vedno novimi oblikami virusov, se naučiti z njimi živeti, kajti na potek nastajanja novih vrst virusov vpliva človeštvo samo, saj se s podnebnimi spremembami, rušenjem ledenikov, s spremembami temperature oceanov in ozračja prebujajo virusi, ki so milijone let počivali v svojem okolju, sedaj pa prihajajo na površje. Ob vseh teh zlovesčih napovedih se sprašujem, v kakšen svet porivamo naše otroke, vnuke, pravnuke? Kako lahko človeštvo tega sveta dopušča peščici pogoltnežev uničevati naš skupni in edini dom, ki ga imamo? Skrajni čas je, da ljudje, ki imajo sredstva in moč v svojih rokah, ustavijo to noro uničevanje našega prelepega planeta in s tem tudi vse katastrofe, ki grozijo obstanku življenja na Zemlji.

Moj namen ni bil razpisati se o zgoraj navedeni tematiki, pa vendar sovpada k temi, o kateri bi rada spregovorila.

Že kar nekaj časa je preteklo od takrat, ko sem opisala mojo majhno vasico Podvelko in takrat sem omenila, da je bil ta kraj mestece v malem; v vasi si bil deležen vseh dobrin, ki si jih potreboval za vsakdanje življenje in seveda smo imeli tudi zobno in splošno ambulanto. Prostori ambulante so bili v starejši zgradbi na koncu vasi v spodnjem delu zgradbe, v zgornjem nadstropju pa je bilo družinsko stanovanje za zdravnike. Ambulanta je zasedala tri majhne prostore, od katerih je bila še najmanjša čakalnica, v kateri se je od jutra do poznega dne vedno trlo ljudi iz bližnje in daljne okolice, saj je bila čakalnica namenjena tudi zobozdravstvu. V čakalnici je bilo staro in mlado, tudi mamice z majhnimi otroki in dojenčki, nekateri zelo, nekateri malo manj bolni, vsi pa smo bili deležni izdatne mere cigaretnega dima, ki je polnil čakalnico! In da, takrat se je kadilo tudi v bolnicah, šolah, v kinu,

skratka povsod. Od časa do časa je kdo od prisotnih odprl kakšno okno, da se je dim odvalil iz prostora, a kaj, ko je bilo čez nekaj minut zopet vse zakajeno. No in po nekajurnem čakanju v tej prekajevalnici je nek starejši možak stopil v ordinacijo, sedel na ponujen stol ob zdravniku. Ta je vrgel pogled na kašljajočega, v obraz zardelega bolnika, rekoč: »Aha, vnete, pekoče oči, izcedek iz nosu, kihanje in kašljanje, mislim, da se bova zdravila proti prehladu, lahko pa se bo pojavila kašna gripa!«

Pa mu gospod odgovori, da je na splošno zdrav, da je prišel samo na prevez, vse naštetu videno pa da je posledica dolgotrajnega vdihavanja cigaretnega dima v hiši zdravja.

V času mojega odraščanja se je kar nekaj zdravnikov ustavilo v naši ambulanti, ki pa so ostali samo kratek čas. Nekje okrog leta 1965 pa je prišel iz Ljubljane doktor Vidoz, ki je ostal dlje časa, si v Podvelki ustvaril družino in po njegovih besedah zelo užival na podeželju. Doktor Vidoz je bil prijazen, vedno nasmejan dobrovoljček, ni pa maral pacientov, ki so pretirano konzumirali alkohol.

Pa je prišel trenutek, ko se je od krajanov poslovil tudi on, v Radljah je zgradil nov dom in tam tudi služboval.

In pisalo se je leto 1972, bil je lep sončen poletni dan, ko smo na stopnišču bloka stanovalci zaslišali glasno žensko prerekanje. Seveda nas je, ostale stanovalce, zanimalo, kaj se dogaja in uzrli smo dve starejši sosedki, ki sta se sporekli. Njun pogovor je potekal nekako takole: »Mojca, a ti veš, da smo dobili novo zdravnico? Baj je prišla iz Zagreba.«

Druga ji je oporekala: »Ti boš meni govorila, da je zdravnica, če pa jaz vem, da je prišel zdravnik,« ji je z jeznim glasom oporekala gospa Julčka.

»Ne, ti meni ne govori, saj sem jo videla na lastne oči. Ti povem, kakšna je? Dolga in suha, pa še lase ima do ramen, rjave barve, da boš vedela, pa Ivica ji je ime!«

Kaj kmalu pa smo tudi ostali krajanji spoznali osebo, ki je med sosedama zanetila špetir. V naš kraj je prišel mlad zdravniški par, sveže poročen, on

zdravnik, ona medicinska sestra. Gospod doktor, on dolgolas do odhoda v vojsko, Ivica Kralj, in njegova žena Ljubica. Istega leta sva tudi midva z možem postala mlad par, bili smo približno istih let in smo se začeli družiti. Kar hitro po prihodu pa je moral mladi doktor na služenje vojaškega roka. Ljubica je bila zelo osamljena in nesrečna v tujem kraju, med tujimi ljudmi, zelo je pogrešala svojega vojaka, pa sva ji veliko časa z druženjem pomagala prebroditi čas do moževe vrnitve in od takrat dalje sta ostala v Podvelki, kjer sta s skupnimi močmi skrbela za zdravje občanov, vse do doktorjevega odhoda v pokoj.

Tudi za doktorja Kralja lahko trdim (bil je naš družinski zdravnik), da se je zalagal za paciente po svojih najboljših močeh (vedno so in bodo obstajali ljudje, ki se z menoj ne strinjajo), vendar pa sem prepričana, da je v svoji polstoletja trajajoči službi vestno skrbel za zdravje svojih krajanov, za kar se mu na tem mestu iskreno zahvaljujem in mu želim v imenu mnogih, ki so se k njemu zatekli po pomoč in jo tudi dobili, še veliko zdravih let in varno na kolesarskih poteh!

Moj prvi stik z novim, mladim doktorjem, Mirom Novakom, je bil, ko sem morala po operaciji na odstranitev šivov. Doktor je opravil z njimi na način, zaradi katerega sem ga kar določila za svojega zdravnika. Postala sem kar redna obiskovalka zdravnika in vselej sem bila deležna prijaznega sprejema zdravnika in njegovega osebja, ki se posvečajo bolnikom z vsem svojim znanjem in se trudijo ustreči po svojih najboljših močeh ne glede na težave v zdravstvu, ki jim velikokrat onemogočajo opravljanje dela po svojih željah in potrebah v dobro svojih pacientov. Kljub mnogim težavam, s katerimi se srečujejo pri svojem delu, pa upam, da bo ta usklajena ekipa v našem kraju vztrajala do penziona!

Zlatka Rejec iz Ožbalta

Hvala zdravnikom in farmacevtskim izdelkom, da smo generacija letnika 1952 dočakali 70 let, zato ob tej priliki kličem vsem vam, mojim sošolkam in sošolcem, še na mnoga leta z željo, da se čimprej srečamo in katero rečemo. Če se strinjate, pokličite na 041 885 106, pa saj jo mnogi še poznate, če je niste pozabili!

Župnije Brezno, Kapla in Sv. Ožbalt – Skupaj hoditi

V zadnjem pastoralnem letu je Cerkev dala poudarek na sinodalni poti. Beseda sinoda pomeni skupaj hoditi. Skupna pot je narava Cerkve, da bi znali poslušati druge in Svetega Duha, videti različne karizme med nami in da bi vsak krščen živel polnokrvno krščanstvo. Da bi si na skupni poti znali in upali podeliti svojo izkušnjo vere. Govoriti o svoji veri, o svojih upih in strahovih, pa ni tako preprosto, je pa potrebno. Tako bomo še bolj prav videli pot, po kateri naj bi šli, da se ne bi oddaljili od poti edinosti, resnice in ljubezni. V sodobni kulturi individualizma je alternativa skupna pot, ki vedno ni lahka, a prinaša prave odgovore in srečo. Namen sinode je tudi, da bi se še bolj zavedali svojega krstnega poslanstva, da v našem vsakdanjiku dejavno živimo svojo vero, kajti vsi smo na istem čolnu življenja.

Na pobudo papeža Frančiška smo na god sv. Ane in Joahima, 26. julija 2021, obhajali 1. svetovni dan starih staršev in starejših. Na naši skupni poti življenja sobivamo različne generacije in papež želi izpostaviti pomembno vlogo dedkov in babic pri posredovanju vere na mlajši rod. Že ljudski rek nekako pravi, da na mladih svet stoji, če jim starost pamet deli. Papež med drugim pravi takole: *»Kaj je naša poklicanost danes, pri naših letih? Varovati korenine, posredovati vero mladim in poskrbeti za majhne. Ne pozabite tega. Ni pomembno, koliko si star, če še delaš ali ne, če si ostal sam ali imaš*

družino, če si babica ali dedek postal že mlad ali bolj v letih, če si še vedno samostojen ali potrebuješ pomoč, saj ne obstaja starost za upokojitev od naloge oznanjevanja evangelija, od naloge posredovanja izročila vnukom. Podati se moramo na pot in predvsem izstopiti iz sebe, da bi začeli nekaj novega. Vprašal se boš, kako je to mogoče? Moje moči se iztekajo in ne verjamem, da bi lahko kaj prida storil. To se lahko zgodi, če odpremo svoje srce delovanju Svetega Duha, ki veje, kjer hoče...«

Tudi zadnje leto je epidemija še vedno zaznamovala versko in duhovno življenje naših župnij. Spoznali smo, da virtualna Cerkev nima pravega okusa. Naj omenim samo nekatere dogodke. Ob 30. obletnici naše domovine Slovenije smo 25. junija 2021 v

župniji Brezno obhajali zahvalno mašo za našo domovino skupaj z ožjimi sodelavci župnije Kapla in sv. Ožbalt. Za našo lepo domovino se moramo vedno znova zahvaljevati in seveda prositi za naš skupni dom, da bomo Slovenci kljub različnosti prepričanj in pogledov znali živeti skupaj. Da bi vsak izpolnil svoje poslanstvo in dodal dodano vrednost za naše skupno dobro.

Skupaj smo avgusta uspeli praznovati lepe nedelje, ko je bogoslužje vodil naš duhovni pomočnik prof. dr. Vinko Potočnik, letošnji zlatomašnik. Ožbalsko nedeljo, 8. avgusta, smo dopolnili s kulturnim programom in srečelovom, ki smo ga namenili za obnovo strehe na župnijski cerkvi. V župniji Brezno, kjer je glavna zavetnica sv. Marija Vnebovzeta, smo praznovali že na predvečer praznika 14. avgusta. Zunanjo slovesnost sv. Katarine smo na Kapli obhajali 29. avgusta. Vsepovsod smo izvedli tudi procesijo z Najsvetejšim in prosili za blagoslov naših polj, travnikov, gozdov, našega dela, za mir v svetu in za vse prebivalce kraja.

Leto 2021 je bilo blagoslovljeno predvsem za župnijo sv. Ožbalt ob Dravi, saj smo uspeli izvesti tri velike projekte. Uspešno smo uredili novo avtomatiko za zvonjenje, obnovili streho na župnijski cerkvi in postavili novo škarpo za cerkvijo, ki se je ob pomladnem deževju porušila. Hvala vsem za darove. Tako smo pokazali, da zmoremo s skupno močjo vzdrževati našo kulturno dediščino. Zahvala pa gre predvsem Občini Podvelka, ki je z izdano pomočjo pomagala, da se je vse uredilo.

Tudi lani ni šlo mimo sv. Krištofa, mučenca, zavetnika voznikov in popotnikov, ker smo skoraj vedno na poti. Ob blagoslovu vozil, 25. julija 2021, smo zbirali darove za nova vozila misijonarjev, ki so zahvala za naše srečno prevožene kilometre. Preko misijske vozniške akcije MIVA, ki se izvaja že od leta 1927, v Sloveniji pa neprekinjeno zadnjih 34 let, pomagamo slovenskim misijonarjem v deželah tretjega sveta. Potrebe po vozilih v misijskih deželah so stalnica in obenem nuja, saj si dandanes brez njih uspešnega opravljanja svojega poslanstva misijonarji sploh ne morejo zamisliti. Akcija MIVA se tako kaže kot izjemno uspešen projekt, saj je krepko pripomogel, da se je po svetu naredilo veliko dobrega. Naši misijonarji se iskreno zahvaljujejo.

Naj še omenim, da smo po dveh letih spet v živo obhajali praznik zakonske zvestobe. Ker je sv. zakon tako pomemben, saj je zakrament in temelj vsake družine, župnije pripravljajo tradicionalno srečanje zakonskih jubilarov, ki je bilo na zahvalno nedeljo oz. drugo nedeljo v novembru. Zbralo se je precej parov, ki so obnovili svojo poročno obljubo in prejeli blagoslov. Prav je, da se za zakonske jubileje tudi kot župnija zahvaljujemo in prosimo božjega varstva, da bi še naprej bili pričevalci lepote zakonskega življenja, posebej mladim rodovom, ki se še na zakonsko in družinsko življenje pripravljajo. Delati na skupni poti v zakonu pomeni delati za zdrave družine, kar pomeni tudi blagoslov za narod. Še naprej z veseljem in upanjem hodimo skupaj z novimi izzivi, ki jih življenje prinaša.

Jože Motaln

Oratorij 2021 – ORIGINALEN SEM

»Svetosti se ne meri v letih, sad molitve je in del nešteti. Sprogramiran sem le na Boga, nisem kič, del načrta sem originalnega...« Tako je odmevala himna oratorija, ki je na Kapli potekal od 18. do 22. 8. 2021. Že 13. Oratorij po vrsti je nosil geslo Originalen.sem in je predstavil svetniški lik bl. Karla Akutisa. Karlo, ki je znan tudi kot računalniški genij v nebesih, je v svojem kratkem življenju (le 15 let) pokazal izreden zgled pobožnosti (od prvega obhajila je bil vsak dan pri maši), vedoželjnosti, velikodušnosti in sočutja do ubogih. Posebej rad je programiral in ustvaril spletno stran o evharističnih čudežih in uči celotno Cerkev, kako velik dar je sv. maša. Vsak je originalen, saj smo ustvarjeni po božji podobi. Otroci in mladi so na oratoriju po dnevih spoznavali različne vrednote, kot so: *vedoželjnost, zmernost, evharistija, dobrosrčnost in večnost.*

Oratorij je šola, ker nas nauči za življenje; je dvorišče, kjer se srečujemo v veselju in razigranosti; je dom, ki

sprejema vsakega, in je župnija, ki uvaja v življenje vere. Zato je vsak dan oratorija predstavljen del zgodbe svetnika, pri katehezah povezujemo vero z življenjem, pri delavnicah pride na dan naša ustvarjalnost in med prostim časom se počutimo kot ena družina. Največje veselje pa je dnevna velika igra. Na oratoriju je za 37 otrok skrbelo 13 animatorjev in pomočnikov. Imeli smo tudi goste, in sicer so gasilci PGD Kapla predstavili poslanstva gasilcev. Marko Rihter pa je predstavil delo lovcev. Oratorij vedno tako lepo uspe, ker vsak prispeva svoj delež, najprej animatorji, otroci, starši, gospodinje in vsi, ki so kaj prispevali ali oratorij duhovno podprli z molitvijo. Za otroke so ti dnevi dobrodošla sprememba v počitniškem času, za animatorje pa izziv, da zaslutijo vrednoto zastonskega darovanja, vsak v svoji originalnosti.

Jože Motaln

Ožbaltška nedelja 2021

Ožbaltška nedelja da ali ne? To je bila dilema, ki se je lani pojavljala v naših glavah. Veliko negotovosti je bilo v zraku. Še vedno prisoten covid, kako zagotoviti dovolj varno druženje, bo sploh kaj obiska ... Prireditve ob občinskem prazniku, ki naj bi se lani zgodil v naši vaški skupnosti, so bile odpovedane. Kljub vsem oviram smo si želeli pripraviti manjše druženje, da se poklonimo našemu svetniku Sv. Ožbaltu in da damo našim krajanom in obiskovalcem kanček upanja, da bodo kmalu spet boljši časi, ko se bomo povесelili, pokramljali in si pogumno segli v roko.

Odločitev je padla. Ožbaltška nedelja 2021 bo. Mogoče nekoliko drugačna, prilagojena situaciji in vsem pogojem, pa vendar bo. In zavihali smo rokave.

Zaradi negotovosti glede obiska smo se odločili, da klasična veselica odpade. Zahvalili smo se ansamblu in se z njimi dogovorili za ponovna druženja v prihodnosti. Pa vendar smo medse povabili dva muzikanta, ki sta zaigrala par viž in nam s tem razvedrila obraz.

Za del kulturnega programa smo poskrbeli s tradicionalnim skečem pod naslovom Škarpa. Vsebina je vsako leto zelo aktualna in se navezuje na pereče tematike v kraju. Tokrat je bil na temo porušene škarpe za cerkvijo.

Obiskovalce smo razveselili z bogatim srečelovom, katerega izkupiček je tudi nekoliko pripomogel k pokrivanju stroškov investiciji zvonjenja in nove strehe na cerkvi. Med darovanimi dobitki za srečelov sta bili tudi dve umetniški deli; umetniška slika Kaple in umetniška slika Ožbalta. Obe deli smo prodali na zabavni javni dražbi, ki smo jo organizirali na našem druženju.

Na ta dan je krajša slovesnost potekala tudi pred gasilskim domom. Med prvo in drugo sveto mašo je bil krst novega gasilskega avtomobila.

Ob prijetnem klepetu, pijači in jedači smo preživeli lepo nedeljo. Kljub nekaterim dvomom in negotovanjem okoli smiselnosti organizacije smo se na koncu zadovoljni razšli organizatorji in obiskovalci. Hvala vsem! Drug drugemu smo vlili novih moči in upanja, da nam bo kmalu spet dano brezkoronsko zaživeti.

Pa še povabilo. Tudi letos vas 5. avgusta vabimo, da poromate k svetemu Ožbaltu na god našega farnega zavetnika. Na Ožbaltško nedeljo pa vas vabimo 7. avgusta 2022, saj letos obeležujemo 650. obletnico prve omembe našega kraja.

Potrudili se bomo, da boste nasmejani ob slovesu spet rekli: »V OŽBALTU JE VEDNO FAJN!«

Boštjan Golob

Vsak dan se zahvaljujemo za vse in bodimo hvaležni, to kar imamo

Zahvala je blagoslov, je veselje, kar čutimo v sebi in to nam daje moč, da gremo naprej. Ko opazujemo naravo, kako nam podarja prekrasne cvetove dreves, šumeče potoke, cvetlice na vrtu in zelene travnike. Vsak dan je nov dan, drugačen, ki se ne vrne, ampak vedno na novo zaživi v svoji lepoti.

To lepoto imamo v sebi, vsak drugače in se z leti spreminjamo. V srcu nosimo hvaležnost, ker smo v življenju naredili veliko dobrega.

Naši obiski starejših nas vodijo v tisto življenjsko zgodbo, ki jo nam zaupajo.

Radi jim prisluhnemo in učimo se od njih, saj je vsako življenje sestavljeno iz lepih in težkih trenutkov.

Podarimo naše zgodbe mladim, pa čeprav so brez besed. Nekoč bodo razumeli, kako veliko je bilo naše sporočilo.

Sodelavci župnijske Karitas Brezno smo obiskali starejše, koliko nam je bilo dovoljeno zaradi zdravstvenih razmer.

Za našo sodelavko, Amalijo Habit, ki je praznovala okrogli jubilej, smo skupaj pripravili praznovanje na župnijskem dvorišču, vsi smo se povesečili dobrot in nazdravili še na mnoga leta.

Našega župljana, gospoda Ivana Špesa, ki je praznoval 85 let, smo razveselili z našim obiskom in darilom. Obiska se je iz srca razveselil. Med pogovorom nam je zaupal svojo življenjsko pot.

Na cvetno soboto smo pripravili za starostnike v Domu Hmelina v Radljah 30 velikonočnih daril z majhno butarico. Hvala vsem, ki pomagajo pripraviti te paketke. Starostnike želimo razveseliti in jih spomniti na čase, ko so se sami pripravljali na veliko noč.

Ko že trideset let vsak dan podariš trenutek svojega časa za ljudi v stiski na različne načine in se zahvaljuješ, da zmoreš in pomagaš. Takrat razumeš, koliko je vredno življenje, ko nekemu stisneš roko in ga objameš.

To je naše poslanstvo župnijske Karitas...

*Župnijska Karitas Brezno
Tomšič Jožica*

Naš čas

Paul Roth je zapisal: *»Gospod, nekoč boš od mene terjal odgovor za moj čas, leto za letom, uro za uro, vsako sekundo. Gospod, ne manjka nam čas, manjka nam ljubezen. Znova nam jo podari. Kdor ljubi, ima vedno čas.«*

Pomenljive besede. Čas nam je podarjen, a je zelo odvisno, kako ga izkoristimo in uporabimo. Prevečkrat se obremenjujemo s časom in ga nekako ne znamo ovrednotiti. Našemu delu v Karitas sodelavke posvetimo veliko svojega časa, ki se z našimi dobrimi dejanji oplemeniti.

Razmere časa zadnjih dveh let so posegale v naše delo, čeprav je bilo časa na pretek. Neka nova nastala situacija nam je jemala svobodo. Izogibali smo se drug drugega, kar nas je vodilo v napačno smer. Nismo bili ob njih, ki so trpeli zaradi različnih

stisk in boleznih, nismo smeli pristopiti in objeti tiste, ki so umirali po domovih in bolnišnicah, bali smo se prestopiti prag drugega doma. Sodelavke smo prav zato iskale rešitev, biti blizu tistim, ki so osamljeni, ki jih je bilo strah, ki so bili v negotovosti. Preko telefonov smo obdržali stike, poslali po pošti kakšno voščilo in ko so se razmere malo sprostile, smo nesli ob prazniku darilo do vrat. Veselje in sreča je bila obojestranska.

Želimo si, da bi lahko znova pisali bogata poročila o našem delu, kot smo jih pisali trideset let. Hvaležni, da nas Gospod spremlja na naši poti služenja in odpira pogled, kako ovrednotiti čas, z zaupanjem zremo v prihodnost.

Marija Kašman
ŽK Kapla

Karitas

Društvo Kmetic Dravska dolina uradno že trideseto leto povezuje dekleta in žene kmečkega stanu na območju upravne enote Radlje ob Dravi

Leto 2022 je za Društvo Kmetic Dravska dolina prav posebno leto. 22. decembra 2022 praznuje namreč 30. rojstni dan. Kljub temu da je to uradni datum ustanovitve društva, pa so korenine nastajale že mnogo, mnogo let pred tem.

Utrinki iz zgodovine pripovedujejo, da so se kmetice v Dravski dolini na območju nekdanje Občine Radlje ob Dravi organizirale že pred ustanovitvijo Društva Kmetic Dravska dolina. Pred letom 1985 je

strokovno delo na tem področju vodila ga. Tonka Modic, po letu 1985 pa so kmetice začele delovati po posameznih krajih v aktivih kmečkih žena. Njihovo delo je vodila ga. Ana Taljan, zaposlena na Kmetijski zadruzi Vuzenica. V letu 1991 pa je bilo mentorstvo kmeticam v zgornjem delu Dravske doline dodeljeno gospe Bernardi Javornik (Ravnjak), svetovalki za kmečko družino in razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetijah – Kmetijsko gozdarski zavod Celje – Izpostava Dravograd. Na iniciativnih sestankih so

predstavnice posameznih aktivov prišle do sklepa, da se ustanovi društvo. Tako so ga ustanovile na ustanovnem občnem zboru 2. decembra 1992. leta in ga najprej poimenovala Društvo kmetič Radlje ob Dravi. Občina Radlje ob Dravi se je z leti preoblikovala, nastale so nove samostojne občine, ki so danes povezane v Upravno enoto Radlje ob Dravi. Članice pa so leta 1995 sklenile, da v koraku s samoupravnimi lokalnimi reformami posodobijo tudi ime društva in ga preimenujejo v Društvo kmetič Dravska dolina. Prva predsednica društva je postala soustanoviteljica ga. Marija Kaiser, nato pa so njeno delo nadaljevale Marija Omulec, Štefka Miklavc, Maksimiljana Hartman, Mira Freidl ter mag. Sara Berglez Zajec. V sklopu društva je bilo ustanovljenih 9 krajevnih odborov, ki delujejo še danes. Na območju Občine Podvelka delujejo kar trije krajevni odbori: KO Kapla, KO Gradišče in KO Ribnica (na območju Podvelke in Lehna). Danes šteje društvo 338 članic, ki prihajajo iz 6. občin v Dravski dolini (Podvelka, Muta, Vuzenica, Ribnica na Pohorju, Radlje ob Dravi in Selnica ob Dravi). Živahno kulturno ustvarjanje, raznovrstna paleta tečajev in strokovnih usposabljanj, prezentacije in degustacije lokalne tradicionalne kulinarike ter kmečkega življenjskega utripa, številne navdihujoče strokovne ekskurzije in strokovni dogodki so zaznamovali prav vsako izmed tridesetih žlahtnih let. Od leta 1996 izhaja tudi strokovno glasilo *Od kuharice do peresa*, ki opus dejavnosti društva beleži iz leta v leto. Prva tri glasila so na pot pospremile Marija Omulec, Bernarda Ravnjak in Mojca Vraber. Leta 1998 je društvo ustanovilo Odbor za kulturo, vodenje odbora in uredniško mesto glasila pa so zaupale ge. Ani Hudernik. Do leta 2006 sta glasilo urejali skupaj z go. Omulec, od takrat pa za glasilo skrbi ga. Hudernik sama.

Pa dovolj o zgodovini. Raje se posvetimo še pomenu, ki ga imajo ženske na podeželju. Tudi to je naloga društva, da izpostavlja potrebe podeželske žene in se bori za njen boljši jutri ter njeno enakopravnost. O tem govorimo vse preredko. Kljub temu da je v Sloveniji le 30 % žensk nosilk kmetijskega gospodarstva, spomnimo, da znatno prispevajo h

gospodarstvu na podeželju, skrbijo za vsestranski razvoj, so nosilke razvoja dodatnih dejavnosti na kmetijah, z inovacijami in oblikovanjem novih zamisli pa na kmetije vnašajo nov zagon in stabilno prihodnost.

Združene v društvo, srčne dame iz dravskega podeželja, presegajo meje svojega dvorišča in družinskega okolja ter svojo energijo še dodatno aktivirajo za vso lokalno in regionalno skupnost. Prispevajo k širšemu razvoju kmetijske dejavnosti, podjetništva in turizma v regiji. Imajo pomembno vlogo pri ohranjanju kulturnih in kulinarčnih tradicij na podeželju. Kar spomnimo se dobrot na številnih prireditvah, topline in ustvarjalnosti polnih razstav ter neprecenljivih receptov, ki romajo iz roda v rod. So tiste, ki poleg številnih kolegic združenih v sorodna društva krepijo in ohranjajo regionalno identiteto ter srčno prinašajo s tradicijo obarvano dodano vrednost v lepe dravske kraje in vasi.

Drage dame, ki ste del družine Društva kmetič Dravska dolina, kolegice iz sestrskih društev ter vse druge institucije in posamezniki, ki ste do dneva, ko društvo vstopa v četrto desetletje svojega delovanja, bili z nami na poti društvenega življenja in z nami delili iskricice na prehojeni društveni poti, iskrena hvala za ves trud in podporo. Veselimo se novih izzivov in novih priložnosti, ki jih bomo z veseljem delile z vami v naslednjem desetletju.

mag. Sara Berglez Zajec in Ana Hudernik

Letni oder v Ožbaltu bo ponovno zaživel

Končno smo vstopili v bolj sproščeno in veselo obdobje, ko lahko upamo, da se časi epidemije in omejitev ne vrnejo več nazaj. Skupaj s tem smo končno prišli do trenutka, ko se zopet lahko družimo na prireditvah v kraju.

Ker je naš čudovit ambient letnega odra zadnja leta sameval, smo se odločili, da je zadnji čas, da malce osvežimo podobo in da oder zopet zaživi.

V letošnjem letu je na letnem odru planiranih nekaj prireditev. Nastopale bodo vzgojiteljice Vrtca Brezno. Ponovno bo organizirano srečanje pevskih zborov Je pa sobota večer. Seveda pa upamo tudi, da bomo lahko gostili še kakšno druženje krajanov ali priložnostno prireditev.

Vas dragi krajan in občani pa prisrčno vabimo, da pridete in se podružite z nami, da damo kulturi in druženju spet nov zagon.

*Saša Tertinek
KD Ožbalt*

Mladi planinci PD Ožbalt-Kapla

V letu 2021 nam je covid že drugo leto zapored narekoval pravila, pod katerimi smo lahko organizirali pohode Planinskega društva.

Zato smo večinoma na pohode odhajali po svoje, v družinskem krogu ali v manjših skupinah.

Planinci PD Ožbalt-Kapla smo kljub covidu uspešno sodelovali z mladimi planinci in od septembra 2021 do letošnjega aprila izvedli štiri pohode.

Septembra smo se podali iz Ruš na Martnico. Ker smo zelo pogrešali druženja, ki so bila zaradi covidu omejena, se nas je zbralo 26 pohodnikov, od tega 7 učencev OŠ Brezno-Podvelka pod vodstvom mentorice Irene Jelenko.

Že 17. 10. 2021 smo se v lepem jesenskem vremenu odpeljali do Rudijevega doma.

Pod vodstvom vodnika Toneta smo se povzpeli na vrh Donačke gore, od koder je lep razgled po bližnji in daljni okolici.

Donačka gora

Urban

Na izletu na Urban nas je bilo kar 33 pohodnikov. Pot do Sv. Urbana ni naporna. Le v samem začetku nas je čakalo 30 minut bolj strmega vzpona. Potem pa smo prišli na široko cesto, ki nas je zložno med hišami, nasadi vinske trte in lepimi razgledi popeljala vse do cerkve Svetega Urbana.

Na vrhu smo se odpočili in malicali ter uživali v razgledih.

Naš pomladni izlet je bil aprila 2022. Vodnica Marta nas je popeljala od kmetije Krajnc do lovske kočice Dukles nad Žerjavom.

Od kočice smo šli le še nekaj minut po zložni gozdni stezi do bližnjega rastišča lepega jegliča oziroma avriklja. Tej lepi rumeni roži Korošci pravijo »žnitl«. Vmes so nas spremljale tudi prave cvetoče preproge iz vresja. Ob povratku smo z zanimanjem pogledali Olimpijski muzej v Črni ter se preizkusili čez skalo ob jeklenici.

Člani in vodniki planinskega društva Ožbalt-Kapla smo ponosni, da k hoji v naravi, na vrhove, pritegnemo otroke pa tudi cele družine. Tudi v prihodnje vas vabimo, da se nam pridružite!

Tone Cepec PD Ožbalt-Kapla

Pot na Dukles

Rastišča avriklja

40. let delovanja PGD Kapla

Priprave za ustanovitev gasilskega društva na Kapli so se pričele s sklicem krajanov na skupni pogovor v oktobru leta 1980, kjer je bil sprejet sklep o ustanovitvi društva, ki je začelo delovati v juniju 1981. leta.

Zbralo se je 12 ustanovnih članov društva. Vodstvo takratne Požarne skupnosti občine Radlje ob Dravi je priskrbelo sredstva za nakup osnovne potrebne opreme za delovanje. Nekaj opreme pa so društvu odstopila ostala obstoječa gasilska društva v OGZ Radlje ob Dravi. Prav tako je OGZ-a organizirala tečaj za gasilce. Manjši prostor za delovanje in shranjevanje opreme je društvu odstopila osnovna šola Kapla v takratni stari zgradbi šole.

Počasi se je večalo število članov, dopolnjevala se je oprema, prostor v šoli je postal premajhen in potreba po lastnem gasilskem domu je bila vse večja. S podporo vodstva Gasilske zveze Radlje ob Dravi, s pomočjo krajanov in takratne JLA se je zgradil gasilski dom na zemljišču, ki ga je društvu podarila OŠ Kapla. Otvoritev je bila leta 1987. Ob otvoritvi je društvo za minimalno odškodnino pridobilo rabljeno kombinirano vozilo TAM 5500 – cisterno od GD Muta. V letu 1988 je bila kupljena tudi nova motorna brizgalna ROSENBAUER 800.

Leto 1991 kot leto rojstva samostojne države Slovenije in 10. obletnice društva, je tudi našemu društvu prineslo oz. pripeljalo orodno vozilo LANDROVER, ki ga nam je poklonilo gasilsko društvo iz Sobotha v Avstriji, kar pove, da smo že takrat imeli navezane dobre sosedske odnose z gasilci v Avstriji. Ob tej slovesnosti je bil razvit tudi društveni prapor.

Podpis o prijateljskem sodelovanju Kapla – Oberhaag

Vsa naslednja leta smo dopolnjevali opremljenost društva za lažje posredovanje ob požarih in drugih naravnih nesrečah. Hvaležni smo krajanom in še posebej Občini Podvelka, ki nas je vsa leta finančno podpirala in nam omogočila, da smo pridobili primerno potrebno opremo in dogradili gasilski dom. Tako smo v letu 2006 pridobili novo gasilsko vozilo – cisterno MAN z oznako GVC 16/24 in temu je v letu 2009 sledil še nakup moštvnenega vozila s prikolico za črpalko VW Transporter.

Čeprav je bil gasilski dom sorazmerno še nov, opreme za posredovanje v nesrečah pa vedno več, se je pojavila potreba po širitvi doma, predvsem za potrebe primerne garderobe, da se je sprostil prostor v garažah in istočasno se je v pritličju povečala dvorana. Prizidek domu, sanacija obstoječih prostorov in izolacija fasade je bilo izvedeno v letu 2015.

Podpis o pobratenju med društvi

40 let PGD Kapla

Razen materialne opremljenosti, ki je sedaj kar primerna, pa smo vsa leta skrbeli tudi za pridobivanje mladih članov, za izobraževanje in korektno sodelovanje s krajanji. Vse to se odraža tudi v pridobljenih priznanjih, odlikovanjih in osvojenih pokalih na tekmovanjih.

Da korektno opravljamo svoje prostovoljno poslanstvo, se kaže v prejetih priznanjih in zahvalah župana. Smo prejemniki bronastega grba Občine Podvelka.

Stkali smo tudi kar nekaj prijateljskih vezi z gasilci iz drugih krajev Slovenije in Avstrije, kar je naše

društvo ob praznovanju 40. obletnice v avgustu 2021 potrdilo s podpisom listine o pobratenju z društvi PGD Bistrica ob Dravi, Bistrica ob Sotli, Sodišinci in gasilci iz Oberhaaga – Avstrija.

Čeprav 40. let ni dolga doba, smo ponosni na naše članstvo, krajanje, gasilske prijatelje in dobro sodelovanje z Občino Podvelka in Gasilsko zvezo Dravske doline. Naj bo tako še naprej, zato želimo krepiti pripadnost gasilstvu, še posebej med mladimi krajanji za nadaljevanje našega dela.

NA POMOČ!

Jože Poglajen, VGČ II.

Veselo v PGD Ožbalt

Spoštovane krajanke, krajanji, gasilke in gasilci občine Podvelka!

Gasilsko društvo Ožbalt ter ostala društva širom Slovenije dve leti nismo bili aktivni na področju druženja, tekmovanj, usposabljanj ... zaradi covid situacije. Nismo pa bili neaktivni na področju

izobraževanja in dejavnosti v samem društvu. Organizirali smo gasilsko vajo občine Podvelka, kjer so sodelovala vsa društva občine. Lani bi mogel biti občinski praznik v vaški skupnosti Ožbalt, vendar je bil odpovedan ravno zaradi razmer. V okrnjeni zasedbi smo za Ožbaltsko nedeljo v avgustu blagoslovili novo moštveno gasilsko vozilo ter ob enem razgrnili spominsko ploščo prvemu preminulemu poveljniku PGD Ožbalt g. Borisu Bobiču. V upanju, da bo leto 2022 bolj ugodno za gasilce, saj bi se radi zopet izobraževali, družili in usposabljali.

Letos je občinski praznik v Vaški skupnosti Brezno in želimo jim vse dobro pri organizaciji.

Z gasilskim pozdravom na pomoč!

Podpredsednica Marcela Čas

70 let PGD Brezno Podvelka

Društvo, ki obsega območje VS Brezno, Podvelka in Lehen, v tem letu praznuje 70 let.

28. 8. 1952 – Ustanovni občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Brezno Podvelka. Vanj se je včlanilo 26 članov.

uspešno društvo. Iz stare stelske ute so naredili orodjišče in postavili lesen stolp za cevi. S pomočjo Občine, Kmetijske zadruge, delovnih organizacij in okoliških kmetov so kupili prvi gasilski avtomobil ter razvili društveni prapor. Že leta 1961 so se odločili za gradnjo novega gasilskega doma.

Od takrat se dom in društvo nenehno izpopolnjujeta in posodabljata. V zadnjih letih smo dogradili dom in okolico, kupili novo moštveno vozilo, pridobili sodobno kotlovnico na biomaso, izvedli energetske sanacije poslopja ter izpopolnili orodja in osebno opremo gasilcev. Ker smo osrednje občinsko gasilsko društvo III.

Ta datum in letnica sta uradni začetek društva, vendar je ideja o gasilstvu v naših krajih bila prisotna že veliko prej. Leta 1927 so na pobudo prizadevnih domačinov ustanovili prostovoljno gasilsko društvo, kar priča ohranjen dopis iz leta 1927. Prvo društvo je imelo 18 članov in je delovalo le štiri leta.

kategorije, moramo po predpisih GZS zagotavljati 32 operativnih gasilcev z vso predpisano opremo in ustrezno gasilsko izobrazbo. Zato se trudimo, da v naše vrste pridobivamo novo članstvo, predvsem mladino, ki od nas prejema znanje in ga bodo koristno uporabili ter s tem nadaljevali naše poslanstvo.

Od leta 1952 do danes pa društvo neprekinjeno deluje že 70 let. Začetek je bil bolj buren, na voljo je bilo le nekaj opreme, a močna volja takratnih zavzetih gasilcev je iz nič ustvarila močno in

Pa vendar ni vse v opremi in materialnih dobrinah. Ponosni smo, da se radi družimo med seboj na formalnih ali manj formalnih srečanjih. Izmenjujemo izkušnje in ideje. Največ povezovanja je znotraj društev Gasilske zveze Dravske doline, sicer pa smo zelo dobri prijatelji tudi z gasilskimi društvi sosednje Avstrije (FF Oberhag) in Prostovoljnim gasilskim društvom Slemen, s katerimi vsako leto načrtujemo skupne vaje na različnih terenih in se učimo drug od drugega. V čast nam je tudi naše prijateljstvo z gasilci DVD Kovačica iz Srbije, kjer smo vedno lepo sprejeti.

Zadnji dve leti je bilo naše življenje zaradi covid-19 okrnjeno. Dogajale so se velike spremembe, tudi v našem društvu. Zaradi težke bolezni smo izgubili

dolgoletnega poveljnika, tovariša Antona Vrenčurja, kar je v naše vrste vneslo veliko izgubo. Vendar smo gasilci kljub vsem preprekam nemoteno in vztrajno delovali še naprej.

24. junija 2022 bomo skupaj z vami slavnostno obeležili našo 70-letnico. Predstavili vam bomo notranjost obnovljenega gasilskega doma in preleteli pomembne dogodke naše gasilske zgodovine. Vabljeni, da se nam pridružite in s tem pokažete, da cenite delo prostovoljnih gasilcev, saj smo tukaj z vami in za vas, 24 ur na dan.

Na pomoč!

*Za UO PGD Brezno Podvelka
Leon Arl, GČ II. stopnje*

Prostovoljno gasilsko društvo **BREZNO PODVELKA**

vabi na slovesnost
ob praznovanju

70-letnice društva,

ki bo v petek, 24. junija 2022.

17.30 – Formiranje gasilske parade.

18.00 – Začetek parade.

Po paradi vabljeni v šotor, kjer bo proslava
in zabava z ansamblom Kanoni.

Vabljeni!

Po dveh sušnih letih ponovno v telovadnici!

Rekreacija kot osnova za dobro fizično pripravljenost članov društva, v katerem skrbimo za zdrav življenjski slog, je bila v zadnjih dveh letih precej na udaru. Kljub vsemu so naša športna društva preživela vse te težke preizkušnje in kot nagrado za vse to smo ponovno lahko začeli trenirati v telovadnicah. Naša nova telovadnica nam je ponudila svoje prostore za rekreacijo in z velikim veseljem smo jo izkoristili.

Člani našega društva smo že zelo pogrešali športna druženja v jesenskem, zimskem in spomladanskem času, zato smo komaj čakali, da lahko začnemo z rekreacijo v telovadnici. Vse skupaj so še vedno pogojevali vsi koronski ukrepi, ampak mi se nismo dali in kljub PCT pogojem zapolnili vse naše termine v telovadnici.

Našo novo športno dvorano smo napolnili s tremi termini nogometa in prvič letos tudi s terminom plezanja na plezalni steni. Nova športna dvorana nam je omogočila, da lahko začnemo razvijati tudi do sedaj težje izvedljive oblike športnih aktivnosti v našem okolju. Naši člani so s pridom izkoristili to možnost in med svoje vrste privabili tudi osnovnošolce, ki so bili do konca sezone sestavni del ekipe plezanja na plezalni steni v športni dvorani.

Vse športne aktivnosti v telovadnici so potekale v skladu z vsemi načrti in tako smo pomlad pričakali

Polno zasedena plezalna stena z našimi plezalci

polni optimizma, dobro fizično pripravljenostjo ter super športnim duhom, kar je osnova za dobro delovanje društva.

Naša nova telovadnica

Člani ŠD Kapla na tradicionalnih pripravah v Umagu

Ker so bili naši zimski načrtu izvedeni v skladu s pričakovanji, smo vse skupaj začinili z našimi že sedmimi tradicionalnimi spomladanskimi pripravami ob morju, tokrat v Umagu.

Športno društvo Kapla bo tudi v prihodnje skrbelo za to, da na podeželju ne pozabimo, da so športna druženja in rekreacija dobra popotnica za zdravo telo in dobre odnose.

Se že veselimo našega druženja z vami to leto na našem športnem vikendu v avgustu, kjer bomo ponovno organizirali nogometni turnir ter triatlon.

Se vidimo na Kapli!

*Miran Pušnik
predsednik ŠD Kapla*

Srečanje z Valterjem Birso

Olimpijska bakla 2021 v Občini Podvelka

Na pobudo Olimpijskega komiteja Slovenije je olimpijska bakla 2020, katere ambasadorica je bila Urška Žolnir Jugovar in je bila izdelana v Železarni Ravne na Koroškem, obiskala vseh 212 občin Slovenije.

V Občini Podvelka so olimpijsko baklo 21. 7. 2021 sprejeli predstavniki vseh petih Vaških skupnosti Občine Podvelka in jo prenesli na plato pred novo Večnamensko športno dvorano pri OŠ Brezno-Podvelka. Tu so olimpijsko baklo predali županu Občine Podvelka Antonu Kovšetu, inž., ki je nagovoril številne zbrane in se jim med drugim zahvalil za organizacijo prenosa olimpijske bakle v občini. Po zaključku slovesnosti so z baklo pretekli še krog v novi športni dvorani. Občinski koordinator prenosa olimpijske bakle v Občini Podvelka je bil občinski svetnik in predsednik odbora za turizem, Aleksander Golob.

Sodelujoči pri prenosu olimpijske bakle v Občini Podvelka z županom Antonom Kovšetom, inž. (četrti z leve v prvi vrsti).

Olimpijska bakla je svoje poslanstvo v Sloveniji zaključila 23. 7. 2021, nato pa so jo z letalom prepeljali v Tokio na lanske Poletne olimpijske igre.

Jože Marhl

Udejstvovanje v športnem društvu Ožbalt ob Dravi

Športno udejstvovanje smo izvajali v skladu z merili in možnostmi, ki so veljala za panogo športa glede na situacijo s COVID-19. Poletni smo tako izpeljali 17. s kolesom na morje, pohodništvo z obiski bližnjih vrhov, še posebej Grilovega vrha, tekaški dogodki in nogomet so stalnica našega športnega programa.

Letos naj izpostavimo nov val in razmah mladega vala odbojkaric (tudi odbojkarjev, da ne bo pomote). Skozi vso zimo so marljivo vadile v novi športni dvorani v Breznu in prav tako so bile aktivne v svojih odbojgarskih klubih širom Dravske doline. Za obdobje poletja in igranja na mivki smo v društvu v lastni režiji poskrbeli za betonski pločnik okrog samega igrišča.

Trudimo se in želimo si, da bo odbojgarska ekipa Ožbalta, kot edina v naši občini na tekmovalni ravni, imela dostojne pogoje za rekreacijo in tekmovanja skozi vso leto. Naslednji velik korak nas čaka pri ureditvi primerne drenaže odbojgarskega igrišča.

V ŠD Ožbalt ob Dravi smo zmeraj prepričani, da fotografije povedo največ. V to se lahko prepričate ob pogledu na čudovite spomine preteklih športnih aktivnosti.

Dragi bralci Flosarja, odločite se za gibanje, šport, druženje in zdrav način življenja v naši čudoviti Dravski dolini in prelepi Sloveniji. Ni popuščanja!

Športni pozdrav!

*Mag. Peter Verčko
predsednik ŠD Ožbalt ob Dravi*

Vsebina

Beseda urednika	2
Spoštovane občanke in občani!	3
Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2022	4
Glasniki	8
Želja	9
V Ožbaltu je vedno fajn	10
V vaškem svetu Podvelka se ne dajo	11
V vaški skupnosti Lehen se trudijo in sodelujejo	12
Aktivno v vaški skupnosti Brezno	14
Dejanja, ki so več kot sredstvo za doseganje cilja	14
Na obisku pri jubilarjih	16
Beseda naših osnovnošolcev	18
Otvoritev knjigobeznic v Breznu	19
Dojenčki dišijo	20
Na Kapli Ljubezen boli	20
Učenje za življenje	21
Gozdna igralnica kot obogatitvena dejavnost v vrtcu	22
Julija nas bo ponovno družila slovesnost pri Urbančevi koči	23
Mirko Verčkovnik – prejemnik najvišjega priznanja ZSČ Slovenije	24
Turbolentno v Društvu »invalid« Podvelka-Brezno	24
Končno spet skupaj	25
Ohranjanje starih običajev	27
Figa ni rastlina le toplih obmorskih krajev	28
Občina Podvelka je dobila nov muzejski eksponat, originalni lemež – splavarsko veslo	28
Novo kolesarsko počivališče v občini Podvelka	29
Predstavitev dejavnosti Čebelarskega društva Radlje ob Dravi	30
3D kranjica – čebela velikanka lahko prileti k vam	32
Že 12. rez potomke najstarejše žlahtne vinske trte na svetu	33
Zdravje(ljenje) nekoč in danes	34
Župnije Brezno, Kapla in Sv. Ožbalt – Skupaj hoditi	36
Oratorij 2021 – ORIGINALEN SEM	38
Ožbaltska nedelja 2021	39
Vsak dan se zahvaljujemo za vse in bodimo hvaležni, to kar imamo	40
Naš čas	41
Društvo Kmetič Dravska dolina uradno že trideseto leto povezuje dekleta in žene kmečkega stanu na območju upravne enote Radlje ob Dravi	42
Letni oder v Ožbaltu bo ponovno zaživel	44
Mladi planinci PD Ožbalt-Kapla	44
40. let delovanja PGD Kapla	46
Veselo v PGD Ožbalt	47
70 let PGD Brezno Podvelka	48
Po dveh sušnih letih ponovno v telovadnici!	50
Olimpijska bakla 2021 v Občini Podvelka	51
Udejstvovanje v športnem društvu Ožbalt ob Dravi	52
Občina Podvelka praznuje 23. občinski praznik	56

TOVARNA MERIL KOVINE

Dravske elektrarne Maribor

Skupina hse

Največji proizvajalec električne energije iz obnovljivih virov.

LOPA
TRGOVA LA PROJEKCIJA IN PROJEKCIJA

www.lope.si

**Velika izbira
strojev iz zaloge.**

051 640 660

Kosarjeva 4, 2000 Maribor

Koroška lekarna

GEOMERITVE d.o.o., Slovenj Gradec
t: 02 88 21 320, e: info@geomeritve.si
www.geomeritve.si

že 20 let za vse geodetske storitve

**KOROŠKI
ZIDAR**

Boštjan VEZOVIK s.p.

Sv. Primož na Pohorju 67b
2367 Vuzenica
tel.: (02) 8790 183
www.koroskizidar.si

Davčna številka: SI54942349
Boštjan: 041 788 489
Email: koroski.zidar@sioi.net

MIZARSTVO PEČUH

Vincenc Pečuh s.p.
Ožbalt 23, 2361 Ožbalt

gsm: +386 (0)31 669 941
e-mail: vinkopecuh@gmail.com

**JAVNO KOMUNALNO PODJETJE
RADLJE OB DRAVI**

Javno komunalno podjetje
Radlje ob Dravi d.o.o.
Mariborska cesta 3 • 2360 Radlje ob Dravi

ZAKLJUČNA GRADBENA DELA

Mitja Trost s.p.
Vurmat 53
2361 Ožbalt ob Dravi

TEL.: 040 186 370

- Polaganje keramike
- Pleskarstvo
- Fasade
- Kitanje sten

Ljuba Hartman s.p.
Brezno 96, 2363 Podvelka
GSM: 041-969-644

Obvestilo!

Vse občane občine Podvelka obveščamo, da lahko ob rojstvu otroka uveljavljajo pravico do prispevka za novorojenca.

Pravica se uveljavlja s pravočasno vložitvijo vloge, ki je dostopna na spletni povezavi <https://www.podvelka.si/objava/400114>.

Maša Peteržinek s.p.
čiščenje in druge storitve

Javnik 30, 2361 Ožbalt
Tel. 031 368 168

Občina Podvelka praznuje

23. občinski praznik

JUNIJ

SOBOTA, 18. JUNIJ

10.00 Športno rekreacijski prostor v Breznu: Tekmovanje v ruskem kegljanju, občinski pokal. Organizator: Društvo Invalid Brezno – Podvelka.

TOREK, 21. JUNIJ

17.00 Kulturni dom Podvelka: Slavnostna seja Občine Podvelka.

PETEK, 24. JUNIJ

17.30 Gasilski dom Brezno: Slovesnost ob praznovanju 70-letnice društva. Po proslavi veselica z ansamblom Kanoni v prireditvenem šotoru.

SOBOTA, 25. JUNIJ

16.00 Vaške igre v športnem parku v Breznu.
19.00 Osrednja slovesnost s podelitvijo priznanj in pokalov (šotor).
20.00 Veselica (šotor).

JULIJ

SOBOTA, 2. JULIJ

9.00 Športno rekreacijski prostor v Breznu: Turnir v petanki.

SOBOTA, 30. JULIJ

11.00 Spomenik pri Urbančevi koči v Lehnu na Pohorju: Slovesnost v spomin prvim pohorskim partizanom.

NEDELJA, 31. JULIJ

Cerkev Sv. Ignacija na Rdečem Bregu: Lepa nedelja v čast Sv. Ignacija, sveta maša.

AVGUST

PETEK, 5. AVGUST

10.00 Cerkev sv. Ožbalta: Sveta maša v čast Sv. Ožbaltu.

NEDELJA, 7. AVGUST

8.00 Cerkev sv. Ožbalta: Sveta maša ob Ožbaltski nedelji.

10.00 Cerkev sv. Ožbalta: Slovesna sveta maša ob Ožbaltski nedelji. Po maši blagoslov nove strehe in škarpe ter druženje na cerkvenem dvorišču. Srečanje Ožbaltčanov.

SOBOTA, 13. AVGUST

Dan Kaple – Triatlon in ostale aktivnosti.

NEDELJA, 14. AVGUST

10.00 Janževski Vrh, cerkev Sv. Maksimilijana Kolbeja (Pri Mariji). Sveta maša ob prazniku zavetnika.

19.00 Cerkev Brezno: Farno žegnanje v Breznu na predvečer praznika – Marijino vnebovzetje, sv. maša, nato procesija z lučkami, blagoslov in postavitvev klopotca.

Nogometno igrišče na Kapli: Nočni nogometni turnir ŠD Kapla.

OD 17. DO 21. AVGUSTA

Župnijska cerkev in župnišče na Kapli: Oratorij, počitniški dnevi za otroke.

NEDELJA, 28. AVGUST

10.30 Cerkev sv. Katarine na Kapli: Slovesno sveto mašo ob lepi nedelji in posvetitev novega zvona bo vodil nadškof Alojzij Cvikel.

SEPTEMBER

Letni oder v Ožbaltu: Je pa sobota večer, revija pevskih zborov.

Ena sobota v septembru – natančen datum z uro bo objavljen v mesecu avgustu.

OKTOBER

SOBOTA, 15. OKTOBER

Kapla: 30 let obstoja Društva kmetič dravske doline.